

Dalszy ciąg procesu przeciwko głównej komendzie WiN-u Interwencji zbrojnej i kontroli Anglosasów w Polsce

żądał WiN od Mikołajczyka a — Mikołajczyk od obcych mocarstw

W dalszym ciągu rozprawy przeciwko komendzie głównej WiN, odbywającym się przed Sądem Wojskowym w Krakowie kontynuował swoje zeznania oskarżony Kaczmarczyk.

Na zakończenie wyjaśnienia oskarżony powiedział:

„Zdaje sobie obecnie sprawę, że moja decyzja wstąpienia do podziemia była tragicznym błędem życiowym, którego korzenie tkwią głęboko w przeszłości. Obecnie wiem, że linia obozu PKWN realizuje najistotniejsze interesy Polski, włączając kraj do układu międzynarodowego, zabezpieczającego najlepiej jej niepodległość wobec możliwości agresji niemieckiej. Jeśli Anglosasi stawiają na Niemcy, to ostrze tego faktu jest skierowane przede wszystkim przeciwko Polsce. Wyrażam żal i skruchę za swe czyny — kończy ze łzami w oczach.

Prok.: Jaki był stosunek WiN do Rządu Jedności Narodowej?

Osk.: Pozytywny.

Prokurator odczytuje fragment z wydawnictwa WiN, pełnego napaści na rząd, i pyta: „Gdzie ten pozytywny stosunek?”

Osk. (zakłopotany): Tu nie ma pozytywnego stosunku.

Prokurator odczytuje dalej następny fragment „wytucznych ideowych”, w którym podziemie mówi o konieczności niedopuszczenia do współpracy PPS i PPR, o granicy na ambulach partyjnych, o tworzeniu „wtyczek” w PPS.

WIN STAWIAŁ NA PSL I NA WRN

Prok.: Jaki był stosunek WiN do stronnictw politycznych?

Osk.: WiN oceniał PSL, WRN i SP jako siły pozytywne.

Prokurator przedstawia znowu fragmenty wytucznych, mówiących o tym, że podziemie popiera PSL i mówiących o informowaniu PSL przez podziemie o zamiarach przeciwnika, dalej o przenikaniu poglądów podziemia do tego stronnictwa i o pomocy organizacyjnej wszędzie tam, gdzie PSL nie ma wartościowych ludzi.

Prok.: Do czego zwycięstwa dążył WiN?

Osk.: Nie ulega dla mnie wątpliwości: WiN stawał na PSL.

Prok.: Jeszcze na kogo?

Osk.: Na WRN.

„MUSISZ ŻAĆ MIĘDZYNARODOWEJ KONTROLI”

Prokurator odczytuje wobec tego fragment listu otwartego do Mikołajczyka, zaakceptowanego przez Kaczmarczyka. W liście tym pisał się do prezesa PSL: „Musisz żądać międzynarodowej kontroli i udzielenia pomocy nawet w postaci sił zbrojnych”.

Prok.: Czego więc żądał WiN?

Osk. (bardzo zmieszany i zakłopotany): Interwencji nawet przy pomocy oddziałów wojskowych.

Prok.: A suwerenność Polski, o którą oskarżony rzekomo tak się troszczył?

Osk. wdaje się w długi i skomplikowany wywód.

Prok.: Jaką koncepcję reprezentował WiN?

Osk.: Raczek anglosaską.

Prokurator przedstawia dokument WiN-owski, mówiący: „W roku 1939 postawiliśmy na Anglię i musimy na tym stanowisku przetrwać do końca. Wierzymy, że mimo wszystkich pozorów, Anglosasi tym razem jeszcze wygrają. Byłoby zatem niemądrze odwracać się od Anglosasów”.

Prok.: Co to znaczy, że Anglosasi tym razem jeszcze wygrają?

Osk.: Wydaje mi się, że mowa tu o rachunkach na przyszły konflikt zbrojny.

Prok.: Jaki był stosunek WiN do reform społecznych?

Osk. (bez chwili wahania): Pozytywny. WiN krytykował nie zasadę reform społecznych, ale sposób ich przeprowadzania. WiN uważał reformę rolną nie została zakończona,

ponieważ nie rozparcelowano jeszcze dóbr kościelnych (wesołość).

Prokurator odczytuje wobec takiego oświadczenia oskarżonego wyjątki z ulotek WiN, zaakceptowane przez oskarżonego, w których mówi się, że nie wiadomo, co wynika z reformy rolnej — karłowate gospodarstwa — czy kolchozy?

W podobnym tonie mówi się w tych ulotkach o nacjonalizacji przemysłu.

Prok.: Czy w tym wyraża się pozytywny stosunek do reform społecznych?

Osk. (milczy).

Prok.: Rozumiem to milczenie tak, że wykręty i kłamstwa mają swoje granice.

Osk. (ledwie dosłyszalnym głosem): Ulotka była propagandowa i zawierała zniekształcenia i drastyczne przerosty.

Prok.: W jakim celu oskarżony wprowadził do ulotki element prowokacji i kłamstwa?

Osk.: Żeby wygrać.

Prok.: Czy oskarżony brał pod uwagę szkody, jakie to wyrządzi Państwu?

Osk.: Nie przypominam sobie.

W trzecim dniu przewodu sądowego zeznał oskarżony Strzałkowski.

Treścią walki politycznej WiN mówi oskarżony — był wywiad i propaganda. WiN

według Strzałkowskiego, działalność swą nawiązywał na wybory. Nie mogąc jako organizacja nielegalna wziąć w nich udziału, WiN postawił na tych, których linia polityczna najbardziej mu odpowiadała. Do Polskiej Partii Robotniczej WiN był ustosunkowany zdecydowanie wrogo i nastawiony na zbieranie informacji oraz na tworzenie t. zw. wtyczek.

Jeśli idzie o PPS — głównie zbierano informacje i oddziaływano w kierunku rozluźnienia współpracy z PPR. Do WRN stosunek WiN-u był pozytywny. Jeśli chodzi o Stronnictwo Pracy — WiN odnosił się z zaufaniem do grupy Popiela, a negatywnie do grupy Felczaka. PSL zajmowało stanowisko wyjątkowe. To była bratnia partia — stwierdza — oskarżony. Kontakty z PSL nie wynikały z organizacyjnej zależności. Nie myśmy się pchać do PSL — podkreśla oskarżony — tylko oni nas przyjmowali. Oddziaływanie nasze na PSL — jeśli chodzi o wybory — polegało na przeprowadzeniu tej linii politycznej PSL, która odpowiadała WiN-owi. Robiliśmy to Mikołajczykowi. Dostarczanie tych materiałów odbywało się kilkoma drogami. Pierwsza z nich była mi bliżej znana. Kiedy Niepokólczycki dowiedział się, że przesłałem bezpośrednio materiały do Mikołajczyka, polecił mi

dać dodatkowo wyjaśnienie, że pochodzą one z tego samego źródła, z którego Mikołajczyk otrzymał materiały poprzednio. Polecenie to przekazałem Kotowi, który z kolei powtórzył je Buczkowi. Druga droga szła przez Buczka. W czasie spotkania z Lewandowskim w Łodzi w lipcu, oświadczył mi on, że usiłował zgodnie z poleceniem dotrzeć do Mikołajczyka i rozmawiał z jakąś kobietą, którą określił jako sekretarkę Mikołajczyka. Kobieta ta powiedziała, że Mikołajczyk spotkać się z nimi nie może, natomiast materiały przeznaczone dla niego przesyłać należy przez Mierzwę, do dając przy tym, że Mierzwa jest bliskim współpracownikiem Mikołajczyka.

Poza przekazywaniem materiałów informacyjnych kontynuuję swe zeznania osk. Strzałkowski — wywiad oddziaływał na PSL za pomocą materiałów propagandowych, dostarczając referaty polityczne i materiały propagandowe, przygotowywane w komórce propagandowej WiN-u i otrzymane od kierownika WiN-u. W związku z wysuwaniem postulatów, dotyczących interwencji zagranicą i przeprowadzenia wyborów przy udziale przedstawicieli zagranicznych — opracowane zostały referaty dla pewnych przedstawicieli dyplomatycznych, oskarżonemu wiadomo (Dokończenie na str. 2-giej).

Kolejna kapitulacja Bevina

W. Brytania pod naciskiem USA rezygnuje ze swoich planów w Zagł. Ruhry

NOWY JORK, 13. 8. (PAP). We wtorek rozpoczęła się w Waszyngtonie anglo-amerykańska konferencja w sprawie zwiększenia produkcji węgla w Zagłębiu Ruhry.

Zarówno Departament Stanu, jak i delegacja brytyjska są bardzo powściągliwe w wypowiedziach na temat prac i perspektyw konferencji. Zdaniem kół poinformowanych powodem takiej dyskrecji ma być fakt osiągnięcia porozumienia między Marshalllem a Bevinem w sprawie odłożenia nacjonalizacji kopalń i przemysłu Zagłębia Ruhry na okres 3 do 5 lat, a nawet — jak twierdzą niektórzy — na czas nieokreślony. Na ogół ustępstwo Wielkiej Brytanii nie jest uważane za niespodziankę. Wbrew zapewnieniom Bevina w Izbie Gmin od dłuższego już czasu nie ulegało już wątpliwości, iż Anglia nie potrafi oprzeć się naciskowi USA i będzie zmuszona zrezygnować ze swoich planów socjalizacji Zagłębia Ruhry. Tak też się stało. Kwestia ta została załatwiona bezpośrednio między Marshalllem a Bevinem, z pominięciem konferencji waszyngtońskiej.

Zwycięstwo z amerykańskiego punktu widzenia — utrzymania w Zagłębiu Ruhry systemu „free enterprise” — oceniane jest jako otwarcie Ruhry dla inwestycji prywatnego kapitału amerykańskiego. Penetracja kapitału prywatnego do Zagłębia Ruhry nastąpić może również poprzez Bank Międzynarodowy, którego prezydent John Mac Cloy zadeklarował niedawno pomoc banku dla odbudowy przemysłu Ruhry — w kołach waszyngtońskich żywo komentowana jest sprawa porządku dziennego konferencji. Na ogół mało jest prawdopodobne, by obrady mogły się ograniczyć do ściśle technicznych spraw produkcji węgla, która, zdaniem przedstawicieli USA, winna być jak najszybciej podniesiona co najmniej do 350 tysięcy ton dziennie. — Przeważa pogląd, iż konferencja będzie musiała się zająć sprawami, związanymi z tą produkcją, a mianowicie transportem, zapewnieniem dostatecznej ilości żywności i odpowiednich mieszkań górnikom niemieckim oraz formą zarządu przemysłu węglowego w Zagłębiu Ruhry. Delegacja amerykańska domagać się będzie podobno na konferencji utworzenia specjalnego niemieckiego zarządu przemysłu węglowego, co najmniej na okres 5 lat,

pod nadzorem anglo-amerykańskim. Zarząd taki miał być — wedle sugestii amerykańskich — wyposażony w bardzo szerokie kompetencje.

Przedmiotem ożywionych komentarzy jest również sprawa informowania Francji o przebiegu konferencji, na co miały się zgodzić obie delegacje. W kołach waszyngtońskich podkreśla się, że zgoda Marshalla na wysłuchanie opinii Francji w sprawie podniesienia poziomu produkcji przemysłowej Niemiec i odbudowa w tym celu konferencji trzech mocarstw nie jest równoznaczna z przyznaniem Francji praw weta w tej kwestii. Ostateczna decyzja spoczywać będzie wyłącznie w rękach USA i Wielkiej Brytanii. Zdaniem obserwatorów, główną przyczyną zaproszenia Francji na konferencję trzech mocarstw jest nie tyle chęć wysłuchania jej opinii — ile usunięcie jej obaw i przekonania, że jedynym skutecznym rozwiązaniem są propozycje anglo-amerykańskie. Ponadto wchodziło podobno również w grę obawa, że całkowite wykluczenie Francji z rozmów nad ustaleniem poziomu produkcji przemysłu niemieckiego może osłabić rząd Ramadiera. W związku z powyższym mówi się tutaj nawet o ewentualnych drobnych ustępstwach na rzecz stanowiska Francji.

WASZYNGTON, 13. 8. — W kołach dobrze poinformowanych utrzymuje się, że Stany Zjednoczone osiągnęły już ogólne porozumienie z rządem brytyjskim w sprawie Zagłębia Ruhry. Porozumienie to, które nie zostało jeszcze opublikowane, nastąpiło w wyniku wymiany zdań między ministrem Bevinem a ministrem Marshalllem — za pośrednictwem ambasadora amerykańskiego w Londynie. Później przekonanie, że minister Bevin posiada na daleko idące ustępstwa i zgodził się na odłożenie planu nacjonalizacji kopalń Ruhry.

Konferencja waszyngtońska toczy się za zamkniętymi drzwiami. Wiadomo jednak, że na pierwszym posiedzeniu ustalono procedurę, przewidująca następującą kolejność problemów:

1. Podniesienie poziomu życia górników niemieckich.
2. Mechanizacja i racjonalizacja pracy w kopalniach.
3. Ogólne kierownictwo nad produkcją.
4. Transport.

Na posiedzeniu członkowie delegacji oświadczyli dziennikarzom, że wybrano kilka komitetów, które mają rozpatrzyć poszczególne sprawy.

PARYŻ, 13. 8. — Prasa paryska nie kryje swego sceptycyzmu co do wyników konferencji waszyngtońskiej. W Paryżu panuje przekonanie, że Francja nie będzie miała powodu do zadowolenia z uchwał, jakie zapadną w Waszyngtonie.

Wszystkie prawie dzienniki paryskie podkreślają z naciskiem, że problem niemiecki winien być rozpatrzony na konferencji czterech mocarstw, która odbędzie się w listopadzie. Pisze o tym wyraźnie nawet oficjalny „Monde”, który zaznacza: „Decyzje co do Ruhry i pozomu produkcji niemieckiej będą z natury rzeczy miały charakter tymczasowy. Sprawy te mogą ostatecznie załatwić jedynie wielkie mocarstwa. Im mniej Francja będzie uczestniczyła w obecnych konferencjach, dotyczących Niemiec — tym bardziej ułatwi ona porozumienie Wielkiej Czwórki w sprawie Niemiec. Porozumienie takie byłoby najlepszym rozwiązaniem sprawy niemieckiej.”

Indonezja weźmie udział w debatach Rady Bezpieczeństwa

NOWY JORK, 13. 8. — Na wtorkowym posiedzeniu Rada Bezpieczeństwa rozpatrywała prośbę Indonezji o dopuszczenie jej przedstawicieli do udziału w debatach w sprawie konfliktu z Holandią.

Wniosek został przyjęty 8 głosami, przeciwko 3. — Anglii, Belgii i Francji. Przedstawiciel Holandii, która nie jest członkiem Rady Bezpieczeństwa nie wziął udziału w głosowaniu. W następnym posiedzeniu Rady, które rozpocznie się w czwartek o godzinie 19-tej weźmie udział przedstawiciel Indonezji.

Walki uliczne w Asuncion

LONDYN, 13. 8. — Agencja Reutersa donosi, że powstańcy, którzy atakują Asuncion z czterech stron — wdrali się na ulice miasta. Walka toczy się o każdy dom. Komunikat rządowy twierdzi, że ataki powstańców są — w rzeczywistości — „celnymi pas” obrony miasta.

Echa wydarzeń

Przed końcem żniw

ZA KILKA dni nastąpi koniec żniw. Zboża, które jeszcze zostały na polu, nie zmienią zasadniczo stanu naszych śpicherzy. Można więc już teraz zająć się ustaleniem sposobu gospodarowania posiadanymi zapasami zbożowymi.

Są one na ogół większe niż się spodziewano. Omfoty prawdopodobnie dadzą rezultaty wyżej niż średnie.

Nie zaspokoją one jednak wszystkich naszych potrzeb. Polska zabiega o import co najmniej 400.000 ton zboża do spożycia i 250.000 ton ziarna siewnego.

Ostatnie, dotyczące tych zabiegów wiadomości z zagranicy są dla nas przychylnie. Potrzeba okazania Polsce pomocy żywnościowej jest uznawana przez ekonomistów o międzynarodowym rozgłosie.

Nie mniej jednak zwykła przeczność każe nam gospodarować zbożem **BARDOZO SZCZĘDNI**. Osiągnąć to można przez przestrzeganie norm przemiałowych, przez racjonalne karmienie inwentarza, przez zwiększone domieszki owsa i strączkowych, oraz przez należyte przechowywanie ziarna.

Pamiętać bowiem musimy o zwiększonej powierzchni siewów jesiennych i wiosennych, gdyż normalne zbiory w roku 1948-ym powinny nam zapewnić zupełną samowystarczalność w zbożu.

Dwie mentalności

W UWAGACH na temat różnic między sąsiadami Niemiec a USA w stosunku do Niemiec, wczorajszy „Kurier Codzienny” wyraził taką myśl:

— Państwa, które padły ofiarą niemieckiej agresji, interesuje dziś najwięcej, przez jaki proces duchowy przechodzi obecnie dusza niemiecka?

Dlatego państwa te bacznie śledzą za tym, co się dzieje w **PODZIEMI NIEMIECKIM**...

USA natomiast interesują ciekawie inną za gadaniem. Stany Zjednoczone, rządzone przez wielki kapitał, myślą wyłącznie o tym, co zdołają wydobyć z **POD ZIEMI NIEMIECKIEJ**... Ile milionów ton węgla? Ile setek tysięcy ton rudy? Słowem: ile zdołają tam osiągnąć wartości materialnych?...

Trudno o bardziej zwyciężę i bardziej dobitne sprzecyzowanie tych różnic. A zarazem; trudno o wyraźniejsze uwypuklenie przeciwieństw — zarówno w mentalności narodów słowiańskich i anglosaskich, jak i w ich aktualnych celach politycznych.

Stany Zjednoczone zachowały w wojnie wszystkie swoje dobra. Więcej; Stany Zjednoczone nawet to dobra powiększyły rozbudowując przemysł i flotę morską. Mimo to wysuwają — jako zasadnicze swe problemy polityczno-gospodarcze w Niemczech — dążenie do zdobywania nowych bogactw i dalszego ich powiększania.

Państwa słowiańskie uległy nieprawdopodobnemu zniszczeniu przez hordy niemieckie. Cały wysiłek ich narodów wkładany jest wyłącznie w podniesienie z ruin warsztatów pracy, by mogły budować w nich w pokoju nowe życie, oparte na zasadach sprawiedliwości, postępu, poszanowania godności człowieka... I mimo to narody słowiańskie dają pierwszeństwo w swym stosunku do Niemiec — nadziejom natury duchowej, rachubom natury moralnej...

Oto gdzie wyzierają uderzające różnice dwóch obcych sobie pojęć!

Rozbrat z rzeczywistością

Rozpacliwe apele ministra Bevina — Tajemnicze podróże Ottona Habsburga

W ANGLII dojrzewają wypadki polityczne dużej miary. Kryzys gospodarczy dusi W. Brytanie. W państwie, w którym każdy obywatel przeprowadza co wieczór obliczenia z ołówkiem w rękę, troski ekonomiczne są zjawiskiem przytaczającym umysł całego społeczeństwa.

Z oddali nie widzimy, co się obecnie za kanałem La Manche dzieje. A tymczasem odbywa się tam demonstracja, pochody protestacyjne, nawet rozruchy, których pastwą padają bogate magazyny i wspaniałe lokale.

Rząd Partii Pracy coraz mniej panuje nad sytuacją. Pochłonięty narastającymi kłopotami, gorączkowo szuka od nich ucieczki.

Ekonomika jednak — to nauka zimna. Cyfry stanowią w niej wszystko. Minister Bevin, zająwszy się ich sprawdzeniem, wyprowadził wniosek prosty: W. Brytania musi znacznie zwiększyć: wydobycie węgla, wytwórczość przemysłu, eksport tegoż węgla i towarów za granicę. Na zgromadzeniu Związku Górników powiedział im o tym w te słowa:

— Wzmocńcie wysiłek i podnieście produkcję węgla! Węgiel jest kluczową pozycją nie tylko w życiu gospodarczym W. Brytanii, lecz

Konferencji paryskiej grozi niebezpieczny kryzys

Delegacje państw zainteresowanych dezorientowane brakiem dyrektyw — Echa kryzysu W. Brytanii wywołują panikę

LONDYN. 13. 8. — W londyńskich kołach politycznych mówi się o niebezpiecznym kryzysie, jaki przechodzi konferencja paryska, dotycząca planu Marshalla. Obserwatorzy londyńscy stwierdzają, że w chwili obecnej rozmowy paryskie utknęły na martwym punkcie.

Gdy otrzymano w Paryżu od rządów zainteresowanych państw wypełnione kwestionariusze i wszystkie potrzebne dane i gdy konferencja paryska miała przystąpić już do opracowania konkretnego planu pomocy Europei, cała praca konferencji musiała ulec za-

wieszeniu, gdyż okazało się, że poza bardzo ogólnikowymi wskazówkami, delegacje nie miały właściwie od swych rządów żadnych konkretnych dyrektyw i pełnomocnictw.

Co więcej okazało się, że nawet delegacje brytyjska i francuska od których jako przedstawicieli inicjatorów, spodziewano się złożenia własnych konkretnych projektów, są również absolutnie pozbawione jakichkolwiek dyrektyw w tym względzie.

Tak więc jedyne konkretne propozycje zo-

stały przedstawione w Paryżu przez państwa „Beneluxu”, ale i te utknęły na martwym punkcie, gdyż delegacje brytyjska i francuska mają związane ręce wobec braku ustalonej już polityki ich własnych rządów w sprawie konkretnego podejścia do problemu pomocy amerykańskiej dla Europy.

Zdaniem tutejszych kół politycznych, w związku z tą sytuacją pozostaje fakt nagłego przyjazdu na konferencję do Londynu szefa delegacji brytyjskiej Sir Olivera Franka, co uchyliło tu za punkt zwrotny konferencji paryskiej.

„Observer” nawołując rząd brytyjski do natychmiastowego powzięcia inicjatywy, wyraża pogląd, że bez inicjatywy i przewodnictwa brytyjskiego konferencja paryska skazana jest na niepowodzenie. Wszystkie mniejsze państwa, które przyjęły zaproszenie brytyjsko-francuskie, spodziewały się tego przewodnictwa i przyjechały do Paryża bez swoich własnych projektów. Obecnie — pisze „Observer” — przedstawiciele tych państw czują się jak goście, których zaproszono na obiad, a którzy widzą, że nie przygotowano dla nich wcale jedzenia. Okazało się, że nie istnieje żadna ani brytyjska ani francuska sze-roko poleta koncepcja planu brytyjskiego. Zaufanie i prestiż, jakimi na początku konferencji obdarzono Wielką Brytanię, uległy obecnie zachwianiu. Zdaniem „Observera”, bardzo niefortunne wrażenie wywołał też w Paryżu pan-karski ton wiadomości o kryzysie gospodarczym w Wielkiej Brytanii. Szczególnie złe wrażenie na konferencji paryskiej wywołują zapowiedzi redukcji importu brytyjskiego z krajów europejskich. Pisząc dalej, że los konferencji paryskiej zdecydowanie się w ciągu następnych 10 dni, „Observer” wyraża opinie, że jeśli Sir Oliver Frank powróci z Londynu bez wyraźnych śladów i konstruktywnych dyrektyw, można będzie stwierdzić, że cały plan Marshalla zostanie zmarnowany.

BERLIN. 13. 8. — Komendatura Sojuszników w Berlinie, zawiadomiła oficjalnie przewodniczącego berlińskiej rady miejskiej, że nie może zatwierdzić wyboru dr. Ernsta Reutera, na stanowisko nadburmistrza Berlina.

Cieężkie dni rządu Labour Party

Możliwość ustąpienia gabinetu Attlee

LONDYN. 13. 8. (PAP). — W kołach politycznych krąży uporczywe pogłoski o bliskim kryzysie rządu Labour Party. Liczne fakty dowodzą, że premier Attlee liczy się z możliwością ustąpienia lub rekonstrukcji swego rządu.

Wczoraj zwrócił się premier Attlee do członków rządu z apelem, aby w okresie wakacyjnym nie opuścili Wielkiej Brytanii. Również Izba Lordów postanowiła w okresie wakacyjnym zbierać się raz na trzy tygodnie na posiedzenia, na których omawiane będą niecierpiące zwłoki sprawy. W Londynie liczą się z tym, że w okresie ferii może dojść do kryzysu rządowego.

Zastępuje na specjalną uwagę okoliczność, że rząd Labour Party stracił poparcie prasy liberalnej i umiarkowanej, która do ostatniej sesji aprobowala politykę rządu. W kołach

Labour Party śledzi się z niepokojem zmiany nastrojów w liberalnej i umiarkowanej części opinii publicznej. Szczególnie charakterystyczną jest cholerna, a prasa liberalna bardzo ostro atakuje osobę premiera Attlee, domagając się jego ustąpienia. Należy również podkreślić, że „Times” ostatnio zmienił swój stosunek do rządu i krytykuje jego politykę.

Przeglądając dzienniki londyńskie dochodzi się do przekonania, że jedynie „Daily Herald” broni rządu. Dziennik ten ma jednak stosunkowo nie wielki nakład.

LONDYN. 13. 8. — Izba Lordów uchwaliła w środę bez poprawek ustawę, o nadzwyczajnych pełnomocnictwach dla rządu, celem opanowania krytycznej sytuacji gospodarczej w Wielkiej Brytanii; Ustawa przed wejściem w życie wymaga jedynie formalnego zatwierdzenia króla.

Niebezpieczeństwo agresji niemieckiej zażegnane

Czechosłowacja o znaczeniu umów z Polską

PRAGA. 13. 8. — Ostrawski organ czeskiej partii ludowej „Hlas” stwierdza w artykule, poświęconym stosunkom czechosłowacko-polskim, iż zawarta niedawno między obydwoma państwami umowa gospodarcza jest jedną z najcenniejszych z umów zagranicznych Czechosłowacji.

Dziennik podkreśla szczególne znaczenie Odry dla życia gospodarczego Czechosłowacji, którą tą drogą będzie mogła otrzymywać ważne surowce z państw skandynawskich oraz związać się komunikacyjnie z całym zachodnim obszarem Związku Radzieckiego.

Rada Nadzorcza w Bystrzycy nad Odrą uchwaliła i zgłosiła na ręce premiera rządu czechosłowackiego rezolucję, w której wita z prawdziwą radością umowę, zawartą między Czechosłowacją i Polską, jako zabezpieczenie narodów słowiańskich przed jakkolwiek agre-

sją w przyszłości. „Przyjaźń nasza — głosi rezolucja jest przypięczętowana wspólnie przelaną krwią i wspólną walką o lepszą przyszłość naszych narodów. Rządowi republiki czechosłowackiej przyrzekamy, że starać się będziemy propagować realizację tej umowy”.

F szóstowski rząd grecki chce uzbroić hitlerowców przeciw powstańcom

Ludność niezadowolona z działalności misji USA

MOSKWA. 13. 8. — Agencja Tass donosi z Aten, że w dużej części społeczeństwa greckiego coraz żywsze niezadowolenie budzi działalność misji amerykańskiej w Grecji, na której czele stoi p. Grisvolt. Utwala się coraz bardziej przeświadczenie, że misja ta, której ce-

lem jest udzielenie pomocy gospodarczej Grecji, zajmuje się sprawami nie mającymi nic wspólnego z tym zadaniem, opracowując wraz z rządem plany operacji wojennych przeciwko powstańcom.

Rozgorczenie w społeczeństwie greckim budzi również fakt, że pożyczka amerykańska jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby wojskowe, uzbrojenie armii rządowej, budowę lotnisk i dróg strategicznych w północnej części Grecji, a więc dla celów, nie mających żadnego znaczenia gospodarczego.

W kołach dobrze poinformowanych utrzymują, iż rząd grecki opracowuje obecnie przy współudziale doradców amerykańskich plan interwencji wojskowej w Grecji, projektując utworzenie oddziałów w ochotniczych, złożonych z byłych hitlerowców i kwislingowców, przebywających w amerykańskiej strefie okupacyjnej lub we Włoszech. Oddziały te miałyby walczyć przeciwko powstańcom.

Reakcyjny kandydat nie kędzie prez. USA

Akcja przedwyborcza amerykańskich związków zawodowych

NOWY JORK. 13. 8. (PAP). — Amerykańskie związki zawodowe zgrupowane w CIO (Kongres Przemysłowy Związków Zawodowych) i w AFL (Amerykańska Federacja Pracy), rozpoczęły energiczną akcję, związaną z mającymi się odbyć w listopadzie 1948 r. wyborami prezydenta.

Przewodniczący CIO Murray, oświadczył, że celem tej kampanii będzie względnie zwalczanie w przyszłych wyborach tych przed-

stawiceli Izby Reprezentantów i Senatu, którzy w czasie ostatniej sesji Kongresu głosowali za ustawą Tafta — Hartleya.

Przewodniczący AFL William Green, zapowiedział, że jeśli senator Taft w najbliższych wyborach wystawi swą kandydaturę, „zostanie smrotnie pobity przez świąt pracy”. Green oświadczył, że obecnie głównym celem walki AFL jest zniesienie ustawy Tafta Hartleya.

sprosta im. Nie na to nie pomogą ani apele p. Bevina, ani słuchający ich z niepokojem angielscy górnicy. Kryzys potęguje się i jak każde zjawisko ekonomiczne, musi znaleźć swe bolesne rozwiązanie. Zwłaszcza, że z obawy przed nim, rząd popełnia błąd za błędem.

Między innymi: oddala się od państw, które byłyby dla W. Brytanii cennym odbiorcą jej wyrobów przemysłowych. Poza tym zatracą swą samodzielność ekonomiczną, stając się na trójnym, z góry traktowanym klientem amerykańskiego kapitału.

DLA NIKOGO w Europie nie było niespodzianką, że Austria po klęsce Niemiec nie odzegnała się odzrazu od narodowego socjalizmu. Przeciwnie: sąsiedzi Austrii dawno byli świadkami, że hitleryzm w tym kraju głęboko zapuścił swe korzenie.

Niespodzianką staje się natomiast odradzenie się w Austrii (oczywiście — w tak zwanych sferach odgrzanych) tendencji monarchistycznych. Zarysowały się one tak wyraźnie, że rząd austriacki poczuwał się do obowiązku wydanie dekretu o banicji Habsburgów.

Dekret taki obowiązuje w Austrii oddawna. Nie przeszkadza to jednak Ottonowi Habsburgowi często gościć w tym kraju.

Osiedliwszy się we Włoszech, syn b. cesarza Karola i cesarzowej Zyty, co pewien czas zjeżdża do Tyrolu, zatrzymuje się w domach miejscowych dostojników, odbiera raporty i

odbywa narady. Powtarza się to regularnie w odstępach parotygodniowych.

Tyrolezy widzą to i po swojemu komentują. Władze austriackie również widzą — ale nie chcą widzieć...

Obserwatorzy tych dziwnych zjawisk zapytują siebie: skąd Otton Habsburg czerpie środki na swe wojaże? Odbywa je bowiem w pięknych limuzynach; towarzyszy mu zwykle duży orszak... Poza tym Otton Habsburg prowadzi we Włoszech (z oddziałami w Stanach Zjednoczonych!) specjalne biuro propagandowe. Dla reklamowania własnej osoby...

Wprawdzie w Austrii, w strefach okupowanych przez państwa zachodnie, dotąd pozostała austriacka magnateria, nie jest jednak już tak liczna i zamorna, by jej apanaże na utrzymanie ottonowego „dworu” wystarczały na podobne luksusy.

Musi tam co innego w trawie piszczyć. Otton Habsburg jest niewątpliwie pionkiem w jakimś moim roku... I wypełnia jakieś „długofalowe zadania”. Domyśły na ten temat są różne. Na razie jednak nie przestają być domysłami.

Należy przypuszczać, że znani ze swej zdecydowanej postawy ideowej robotnicy austriaccy zaczęli czuć nad odwiedzinami ich kraju przez Ottona Habsburga, drogami przez Tyrol. Im bowiem napewno obce są „wiernopoddane” uczucia dla Habsburgów. W przeszłości niejednokrotnie dali temu wyraz w porównawczych rewolucyjnych czynach.

Prawdopodobieństwo istnienia złóż naftowych pod Inowrocławiem Szukamy nowych terenów naftowych

Jak pracuje Polski Przemysł Paliw Płynnych!

Kraj nasz zużywa przeciętnie ponad milion kilogramów paliw płynnych na dobę. Poza napędem samochodów, traktorów, łodzi motorowych — paliw i smarów potrzebują koleje, wszystkie motory stałe do elektrycznych włączników, maszyny drukarskie itd. Prawie, że jedynym źródłem tych różnorodnych produktów jest ropa naftowa i jej pochodne.

W chwili obecnej naszym geograficznym źródłem terenów kopalin naftowych i rafinerii stał się Kraków.

Na południu mamy stare tereny naftowe, eksploatowane od niespełna stu lat! Szeroki pas ciągnący się od Żywca przez Kraków, Tarnów, Mieles do Przeworska i Janostawia, jak to wykazały najnowsze wiercenia, posiada olbrzymie zasoby gazu ziemnego. Jest nadzieja, że natrafimy również na źródła ropy w tym rejonie.

Obecnie produkcja krajowej ropy pokrywa 40% naszego zapotrzebowania, to też oddział „Poszukiwań Naftowych” nie ustaje w wysiłkach zdobycia nowych źródeł ropy w kraju. Rozpoczęte zostały wiercenia w Busku i okolicy, na zachód od Kłodawy wiercimy już drugi otwór średniej głębokości, a w Inowrocławiu rozpoczęte zostały głębokie wiercenia z dużym prawdopodobieństwem dowieńczenia ropy na stokach wysadu solnego. Również i na starych terenach w głębszych podkładach, jak np. w Wielopolu na południe od Sanoka spodziewane są duże ilości ropy.

Polskie rafinerie mogą w chwili obecnej przerobić sześćset tysięcy kilogramów ropy dziennie. Po ukończeniu, trwających w chwili obecnej prac inwestycyjnych, ich zdolność przetwórcza przekroczy milion kilogramów na dobę.

Postępy wierceń są ostatnio coraz lepsze, w miarę jak sprzęt wiertniczy uzupełniany

jest przez nowoczesne urządzenia z ZSRR i Ameryki, oraz z krajowej fabryki maszyn i narzędzi wiertniczych w Głębku Marzapołskim. Bez przesadnego optymizmu można powiedzieć, że znajdujemy się na najlepszej drodze do tego, by w niedalekiej przyszłości produkować taką ilość ropy, która zagwarantuje nam samowystarczalność.

Następnym etapem będzie dowieńczenie ropy dla eksportu. Już dziś eksportujemy do Danii gaz płynny, wyprodukowany z gazu ziemnego w Jedliczu.

W chwili obecnej produkcja gazu ziemnego dochodzi do 18 milionów metrów sześciennych miesięcznie, a ma się znacznie zwiększyć. — Gaz, będzie poza tym sprężany do 300 atmosfer

fer do napędu samochodów ciężarowych.

Poza paliwami naturalnymi, w Oświęcimiu znajduje się fabryka Paliw Syntetycznych, opartych na węglu, względnie na gazie ziemnym lub koksowym. Obecnie fabryka jest w stadium rozbudowy i w przyszłości stanie się potężnym źródłem zaopatrzenia Polski w materiały pędne i oleje syntetyczne, które przez wyższą jakość oleje naturalne.

Centralny Zarząd Przemysłu Paliw Płynnych nie zapomina i o szkoleniu fachowców w podległej mu dziedzinie. W Akademii Górniczej kształcą się będą inżynierowie naftowi, a Instytut Naftowy w Krośnie zorganizował już średnią szkołę naftową, oraz szereg kursów dokształcających.

Trzech adwokatów przed sądem

Wyrok w procesie nielegalnego „Stronnictwa Narodowego” w Poznaniu

W dniu 11 bm. zakończył się proces przeciwko adwokatowi poznańskiemu, oskarżonemu o tworzenie nielegalnej organizacji pod nazwą: „Stronnictwo Narodowe” względnie o współdziałanie z tą organizacją.

Sąd po dokładnym rozpatrzeniu sprawy ogłosił wyrok, mocą którego adwokat T. Musiał został skazany na karę 10 lat więzienia i utratę praw na lat 5. Na mocy amnestii złagodźono karę do 6 lat więzienia przy zatrzymaniu tymczasowego aresztu. Adwokat dr. Mieczkowski został skazany na 1 rok więzienia i z art. 23 na 3 lata więzienia. Na mocy amnestii orzeczone powyżej kary pozbawienia wolności sąd darował oskarżonemu w całości. Utrzymał jednak w mocy utratę praw pu-

blicznych i honorowych na przeciąg dwóch lat.

Adwokatowi Janowi Zwierzyńskiemu sąd wymierzył karę więzienia na okres 6 lat z utratą praw honorowych i obywatelskich na przeciąg lat 3. Z uwagi na obowiązującą amnestię karę więzienia złagodźono do połowy.

Urządnik Jeske otrzymał karę 5 lat więzienia, po zastosowaniu amnestii kara została darowana w całości.

Sąd umorzył postępowanie przeciwko oskarżonemu Zwierzyńskiemu i E. Benschowi w sprawie przechowywania druków, zawierających fałszywe wiadomości, które docierały do Polski z Londynu.

Oskarżonego Benschka niewinności od zarzutu, że był członkiem nielegalnego SN.

Międzynarodowe Targi Gdańskie spełniły swoje zadanie

Kalejdoskop naszego dorobku gospodarczego

Na MTG zawarto szereg korzystnych transakcji z zagranicą — Przyszłość Gdańska jako siedziby Targów ogólnobałtyckich

Jak już donosiliśmy w ub. poniedziałek zamknięte zostały Międzynarodowe Targi Gdańskie częściowo mieszczące się na terenie Gdańsk, a przede wszystkim w Gdyni i Sopocie. Czynnym pozostał jedynie dział sopocki jako „Wystawa przemysłu artystycznego, sztuki ludowej, galanterii, rzemiosła i wydawnictw”. Wystawa ta trwać będzie do końca bm.

Z momentem zamknięcia MTG w Gdyni zakończyła się kampania targowa, bowiem w Gdyni skoncentrowane były wszystkie podstawowe działy, określające charakter imprezy jako targów eksportowo-żeglugowych. Charakter ten uwiarygodniono w działach teglugi, rybactwa, przemysłu stoczniowego, przemysłu spożywczego, który w dużym stopniu obliczony jest na eksport, przemysłu drzewnego, elektrotechnicznego, papierniczego, szklanego, metalowego i paliw płynnych.

Zarówno organizatorzy, jak i przedstawiciele przemysłu, rzemiosła, drobni wystawcy stwierdzają, że Targi udały się znakomicie.

Także na licznych kupaach zagranicznych zwiedzających stoiska ekspozycji polskiego przemysłu wywarły nadzwyczaj dodatnie wrażenie, dowodem czego były

pod uwagę, że była to pierwsza tego rodzaju impreza o charakterze morsko-eksportowym. Mimo pewnych drobnych niedociągnięć w pierwszym okresie, mimo pewnych improwizacji, wynik ogólny był znakomity. Sukcesem Targów jest to, że brały w nich udział prawie wszystkie państwa zainteresowane na obszarze Bałtyku, a liczba zawartych transakcji przekracza wszelkie oczekiwania. Na podstawie dotychczasowych informacji możemy więc już dziś stwierdzić z całą pewnością, że w przyszłości Targi Gdańskie staną się targami ogólnobałtyckimi.

Wystawcy i goście zagraniczni podkreślali z uznaniem wysoki poziom wielu stoisk pod względem celowości i estetycznego wykonania. Członkowie według ich opinii były one lepsze niż stoiska na wielu targach zagranicznych, paryskich czy brukselskich.

Aby więc zachęcić wystawców i wykonaw-

ców stoisk do dalszej pracy i rozwinięcia pomysłów, Komisariat Rządu do Spraw Targów Międzynarodowych i Wystaw przyznał szereg nagród pieniężnych za celowe i artystyczne wykonanie stoisk.

Pierwszą nagrodą za estetykę i celowość w sumie 20 tys. zł otrzymała sp. dzielnia „Las” (pawilon w kształcie grzyba w Gdyni). Drugą nagrodą za estetykę w sumie 10 tys. zł otrzymała Centrala Zbytu Porcelany, Fajansu i Szkła. Drugą nagrodą za celowość — (10 tys. zł) otrzymała Izba Rzemieślnicza w Kielcach.

Międzynarodowe Targi Gdańskie były więc — jak widzimy — imprezą ze wszelkich miar udaną. — Były one obrazem naszej dużej przężności gospodarczej i szybkiego tempa odbudowy. Cały nasz wysiłek twórczy, praca polskiego inżyniera i robotnika znalazły tu swój pełny wyraz.

Proces komendy głównej WiN-u

(Ciąg dalszy ze strony 1-szej)

domo, że niektóre zostały przekazane adresatom, co do innych — nie jest tego pewien.

W kwietniu 1946 roku — mówi oskarżony — korzystając z wyjazdu księdza Mazanka, który w towarzystwie dostojników kościelnych udawał się zagranicę, przesiadałem materiały propagandowe do Andersa.

Osk. Strzałkowski stwierdza następnie, że ufał Anglosasom, ponieważ wierzył, że walczą oni tylko z rządem polskim, a nie z państwem polskim. „Nie mogło się nam w głowie pomieścić, że Anglia mając w stosunku do Polski tak olbrzymi rachunek, nie będzie chciała go spłacać. Z biegiem czasu — ciągnie osk. krytycyzm wzrastał, ale dopiero w ostatnim czasie zorientowałem się, że są oni przeciwni Polsce. Przekonałem mnie o tym stanowisko Marshalla w sprawie granic zachodnich i to, że obecnie anglosasi stawiają na Niemców i ich odbudowę”.

Z kolei oskarżony przechodzi do wyjaśnienia stosunku WiN-u do UPA. Zagadnienia ukraińskie interesowały nas z punktu widzenia wywiadu — wyjaśnia oskarżony.

„Sam fakt nawiązania kontaktu WiN-u z UPA miał poważny aspekt polityczny — mówi dalej osk. Strzałkowski. Wytworzyła się między nami pewna solidarność skierowana przeciwko narodowi polskiemu i Związkiwi Radzieckiemu”.

W końcowej części swych wyjaśnień oskarżony powiedział: „Oto najważniejsze sprawy z 1946 roku. Określają one kierunek działania wywiadu, który był przedłużeniem linii politycznej przyjętej przez WiN. Mówię o tym nie po to aby obciążać ludzi z PSL czy

z WiN, lecz po to aby można było uświadomić sobie, że działalność wywiadowcza i działalność konspiracyjna w ogóle, musi zadawać sobie pytania, dla czegoj dobra jest prowadzona. Te kierunki polityczne, które wpływały na utrzymanie się podziemia, są odpowiedzialne za istnienie w kraju w dwa lata po wojnie organizacji podziemnych. Wśród wykonawców wielu ludzi sądziło, że ich praca jest pozytywną służbą dla Państwa w imię określonych celów o charakterze narodowym. Najtragiczniejsze jest to, że praca ich i poświęcenie w dobrej wierze okazała się zaprzeczeniem ideałów, w imię których prace te prowadzili”.

Prokurator zapowiada ogłoszenie pewnych fragmentów z raportów brygad wywiadowczych. Cisza, która towarzyszy zeznaniom osk. Strzałkowskiego staje się ciszą śmiertelną. Prokurator czyta meldunki B. W.

„Filipowicz Jolanta, żona majora mieszka u sympatyka komunistycznego; ks. Borowiec kapelan komunistyczny zasuspendowany jeszcze przed wojną; Florckiewicz Władysław — gwardzista, Kowalec Walenty, prezes Stronnictwa Ludowego, w zażyłych stosunkach z łącznikiem okręgu PPR; Kossowski W. — szofer firmy „Nut” w Rzeszowie przewoził Żydów z obozów; Kubicz — w kontakcie z Żydami pracującymi na torowisku; Lipki, Rzeszów — kierownik pociągu osobowego, prowadził robotę organizacyjną wśród kolejarzy. Petruszewicz Kazimierz jest w kontakcie z desantem sowieckim. Rog Tomasz — propagandą prosowiecka. Rubel — Żyd ukrywający się pod aryjskimi dokumentami. Rumak Maria — członek PPR, Wiśniewski — aptekarz —

Nowiny z kraju

❖ W LUBLINIE odbyła się wspólna konferencja aktywów wielkich PPR i PPS. W sendecznej i szczerzej atmosferze przedyskutowano szereg problemów spotykanych w codziennej pracy na odcinku wiejskim.

❖ JELENIA GÓRA. Na Śnieżce nastąpiła uroczysta inauguracja „Dni Karkonoszy”. — Po uroczystej Mszy św. i przemówieniach odbyła się zabawa ludowa. Wieczorem, przy świetle pochodni przybyła 22-pobowa sztafeta młocyna z Jeleniej Góry. W schroniskach górskich i przy ogniskach w obozach młodzieżowych odbyły się występy artystyczne.

W ramach „Dni Karkonoszy” obchodzili też swoje święto Kowary (Krzyżatka). Liczni turyści zwiedzili miejscowe zakłady przemysłowe, przede wszystkim fabryki dywanów smyrniańskich, filców, porcelany, wyrobów metalowych oraz kopalnię rudy żelaznej.

❖ WE WROCŁAWIU założono spółkę z ogr. odp. „Wrocławskie Targi i Wystawy”, której zadaniem jest organizowanie periodycznych imprez targowych i wystawowych w charakterze gospodarczym. Zarząd Miejski ma wydzierżawić, wzgl. odstąpić tereny i budynki wystawowe, których remont rozpocznie się w najbliższym czasie.

Założycielami tej pożytecznej instytucji są: Zarząd Miejski, Izba Przemysłowo-Handlowa i Rzemieślnicza, Dyrekcja Przemysłu Miejskiego, Bank Gospodarstwa Społecznego, Państwowa Fabryka Wagonów, Zrzeszenie Techników, Wojewódzki Związek Zrzeszeń Kupieckich i Zrzeszenie Kupców we Wrocławiu.

❖ KATOWICE. Na terenie całego województwa śląsko-dąbrowskiego odbywają się masowe zebrania PPR i PPS, na których przed stawiciele obu partii robotniczych omawiają szeroko uchwały Rady Naczelnej PPS i ostatniego plenum KC PPR. Serdeczną atmosferą tych zebrań cechuje wola dalszego zacieśnienia współpracy obu partii robotniczych. Podkreśla się również konieczność wyłączenia wszystkich sił do wykonania Planu Trzyletniego, walki ze spekulacją i szabrownictwem gospodarczym.

❖ DO POZNANIA przybyła delegacja radzieckiego Instytutu Kwarantanny Roślin w Moskwie, celem zaznajomienia się z metodami walki ze szkodliwymi na terenie Wielkopolski i Ziemi Lubuskiej oraz służenia ewentualną pomocą.

❖ SZCZECIN. Na terenie całego województwa szczecińskiego kontynuowana jest w ożywionym tempie akcja odbudowy wsi. Z kredytu 250-mil. złotych rozchodowano na ten cel już 115 mil. zł. Kosztom tej sumy wybudowano 360 zagrod, a 1161 odremontowano sposobem gospodarczym. Specjalną uwagę zwraca się na przygotowanie budynków dla szkół wiejskich. W miastach uruchamiano się kredyty na remonty i prace rozbiórkowo-porządkowe.

❖ Z BIAŁEGOSTOKU wyjechało na wczasy do Ustki i Puzoszykowa 43 uczniów rzemieślniczych skierowanych tam przez miejscową Izbę Rzemieślniczą.

❖ SANOK. Powiatowa Rada Narodowa przesłała w imieniu miejscowego społeczeństwa na ręce dowódcy grupy operacyjnej WP gen. dywizji Mossora wyrazy uznania i podziękowania za oczyszczenie powiatu sanockiego od plagi faszystowskich band ukraińskich UPA.

POWAŻNE TRANSAKcje

zawarte z przedstawicielami 15 państw. Transakcje te zostały już przeprowadzone przez Komisję Akceptacyjną powołaną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwo Skarbu. Ważnym podkreśleniem międzynarodowego charakteru Targów, było powołanie przez władze MTG „Rady interesantów” oraz działalność „biura zrzeszeń importatorów i eksporterów”. Ponadto poszczególnie centralne handlu zagranicznego jak „Varinex”, „Dai”, „Spartan” i „Centrala Rybna” uruchomiły własne biura pośrednictwa i sprzedaży. Praca tych biur została uwieczniona poważnymi rezultatami w zakresie zawartych transakcji i umów z licznymi przedstawicielami państw europejskich i zaoceanicznych.

W dziale eksportu, najpoważniejszymi naszymi klientami byli Szwedzi, w imporcie przedsięwzięci z USA i Argentyny.

TRANZYTOWA ROLA POLSKI

interesowała wielu gości zagranicznych. Polska obejmując w posiadanie szeroki pas wybrzeża morskiego ma do spełnienia ważną funkcję jako łącznik pomiędzy krajami Europy Północnej, przede wszystkim Finlandią i Szwecją z krajami południowo-europejskimi. W chwili obecnej, jak wjemy najbardziej zainteresowana jest w transporcie przez Polskę Czechosłowacja, a ostatnio także Austria. Porty polskie odnośną z tego niemają korzyści, gdyż państwa zainteresowane pomagają w ich odbudowie, spłacając w ten sposób część należności z tytułu transzytu. Jak widzimy więc

TARGI SPEŁNIŁY SWOJE ZADANIE handlowe i propagandowe. A musimy wziąć

sympatyzuje z komunistami, Wiśniewscy ojciec i syn są w kontakcie z ks. Borowcem. Milewski — planuje wysadzenie w powietrze gestapo, „Bogdan” przedstawiciel I Dywizji Kościuszków.

Informacji tego rodzaju, mówi prokurator — jest w aktach odnośnie Krakowa — 833, Tarnowa — 431, Kraków powiat — 585, Jasło — 93, Sanok — 23, Przemysł — 26, Dębica — 83, Jarosław — 166, Kraśnik — 13 i Krośno — 134.

Odpowiadając na dalsze pytanie osk. Strzałkowski przedstawia szemat organizacyjny siatki wywiadowczej delegatury sił zbrojnych. Siatka obejmowała trzy województwa śląsko-dąbrowskie, krakowskie i rzeszowskie. Województwa były podzielone na inspektatury, obejmujące po kilka powiatów. Po aresztowaniu we wrześniu 1945 roku członków wywiadu w wojew. śląsko-dąbrowskim polecił osk. Strzałkowski zorganizowanie pólnocnej siatki Staboszowi i niezależnie od niego Kotowi. Zorganizowanie wywiadu w Katowicach polecono Ralskiemu Eugeniuszowi. Biuro studiów powstało w jesieni 1945 r. kierował nim początkowo Lewandowski. Po pewnym czasie Strzałkowski dał na rozkaz Niepokólczyckiego polecenia, by Lewandowski za jął się zorganizowaniem obszaru północnego. Kierownikiem biura studiów stał się wówczas Kot.

Osk. Strzałkowski przyznaje się, że z polecenia Niepokólczyckiego zorganizował sieć wywiadowczą na Pomorzu i w Polsce centralnej — w styczniu 1946 roku.

Na tym rozprawa przerwana zostaje do dnia następnego.

Ambicją Bydgoskiego Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Rolniczych jest zarzucić wieś maszynami rolniczymi

W olbrzymim rozwoju naszego przemysłu w przeciągu dwu i pół lat po wojnie, poczesne miejsce zajmuje przemysł maszyn rolniczych, mający do wykonania poważne zadania. Od jego produkcji zależy bowiem przyspieszenie procesu mechanizacji wsi, usprawnienie jej pracy, podniesienie jej poziomu gospodarczego.

Przemysł ten może się na Pomorzu poszczycić poważnymi sukcesami, będącymi wynikiem z jednej strony troski państwa o rozwój produkcji fabryk wyrabiających sprzęt rolniczy, z drugiej zaś rezultatem sprężonej pracy robotników i techników.

Oto garść informacji zaczerpniętych w Zjednoczeniu Przemysłu Maszyn Rolniczych.

W grudniu 1945 roku sytuacja w fabrykach pomorskich produkujących sprzęt rolniczy, była wręcz katastrofalna. Obiekty i urządzenia były zniszczone, stan zatrudnienia wynosił wówczas niespełna 900 pracowników. Ale szybko uruchomiono zdewastowane zakłady, remontowano zniszczone maszyny, rozwijała się produkcja i już w roku 1946 fabryki maszyn rolniczych na Pomorzu zatrudniały 2.900 osób, a w czerwcu br. stan zatrudnienia wzrósł do liczby 3.226 pracowników.

Wzrastała również produkcja, której ogólny tonaż wyniósł w roku 1946 5 tys. ton, a w pierwszym półroczu 1947 wzrósł do 5490 ton. Plan produkcji w roku 1946 wykonano w 102 procentach, w pierwszym półroczu bieżącego roku w 126 proc.

Jednocześnie ze wzrostem produkcji wzrastała też wydajność robotnika która, podczas gdy w grudniu 1946 wyrażała się współczynnikiem 2,03 w czerwcu 1947 podniosła się do 3,08, a w związku z tym zwiększały się także zarobki robotników z 1961 zł w grudniu 1945 do 5.145 zł w czerwcu br.

Bydgoskiemu Zjednoczeniu Przemysłu Maszyn Rolniczych podlega również szereg fabryk na terenie Ziemi Odzyskanych. Fabryki te były szczególnie dotknięte zniszczeniami wojennymi, to też uruchomienie ich było związane z wielkimi kosztami i trudnościami natury technicznej. Tym nie mniej jednak ambicją Zjednoczenia było jak najszybsze uruchomienie tych fabryk. Na ten cel przyznano w roku 1946 kredyt w wys. 47 mil. złotych, a w roku bieżącym zaś 80 mil. złotych. Dzięki temu umożliwiona jest budowa i odbudowa warsztatów w dążeniu do realizacji nakreślonych planów produkcyjnych i zwiększenia wydajno-

ści przez dalszą mechanizację produkcji.

W roku 1946 udział fabryk na Ziemiach Odzyskanych w ogólnym procesie produkcji wynosił zaledwie 4,4 procent, w roku bieżącym produkcja tych fabryk wynosi już przeszło 17 proc.

Dużą dynamiką rozwojową wykazuje fabryka w Słupsku — jedyna w Polsce produkująca pług o pancernej odkładni. Zakład ten zaspołkoł zapotrzebowanie naszego rolnictwa na narzędzia traktorowe. Z miesiąca na miesiąc rośnie na wykresie krzywa wartości produkcji. Z punktu zerowego jeszcze w marcu br., do 2540000 złotych w lipcu.

Piękne wyniki wykazuje także, znana przed wojną fabryka maszyn i narzędzi rolniczych „Unia“ w Grudziądzu. Zniszczona w 60 proc. wskutek działań wojennych, odbudowana przez robotników tej fabryki, osiągnęła w lipcu br. 450 ton produkcji miesięcznej, dorównując tonażowi produkcji z roku 1938. Sukces to nie lada.

Fabryka ta zgodnie z planem specjalizacji opracowanym przez Zjednoczenie nastawia się

na pokrycie potrzeb rolnictwa w narzędzia do uprawy roli i w miesiącu maju potrojiła produkcję, bron, zwiększając w drugim kwartale br. wydajność o 25 proc. Pracy „Unii“ poświęcił specjalny reportaż w jednym z najbliższych numerów naszego pisma.

Wyniki pracy fabryk należących do Zjednoczenia Bydgoskiego są tym bardziej wymowne, że osiągnięte zostały w warunkach b. trudnych. Odbudowa 6-ciu kompletnie zniszczonych przez okupanta zakładów na Ziemiach Odzyskanych wymagała oprócz uzyskania znacznych zasobów technicznych; materiałowych i finansowych, zmobilizowanie odpowiednich sił roboczych i kadr fachowców technicznych, bez których uruchomienie i rozwój tych fabryk byłby niemożliwy.

Więź z żywym zainteresowaniem śledzi pracę robotnika. Wie bowiem, że od jego wysiłku i od jego wydajności zależy tempo produkcji maszyn, których brak chłop tak bardzo odczuwa. Oto jeszcze jeden wyraz sojuszu robotniczo — chłopskiego realizowanego w szarej, codziennej pracy.

Nieuczciwi kupcy zapłacą od 1000 do 150.000 zł grzywny Znowu ukarano 53 spekulantów

Komplet orzekający Delegatury Komisji Specjalnej w Bydgoszczy na posiedzeniu w dniu 12 bm. rozpatrywał dalsze sprawy kupców wojpomorskiego za pobieranie nadmiernych cen, nieujawnianie cen na towarach oraz odmowę sprzedaży towarów i orzekł grzywny w wysokości od 1.000 zł do 150.000 złotych, a mianowicie:

Stanisława Dzieciolowska za wygórowane ceny 25.000 zł; Jan Markiewicz za nieujawnianie cen 5.000 zł; Edmund Szpitter za nieujawnianie cen 10.000 zł; Józef Przanowski za nieujawnianie cen 2.000 zł; Antoni Trzeciak za nieujawnianie cen 5.000 zł; Jan Maciejewski za nieujawnianie cen 20.000 zł; Józef Bruzda za nieujawnianie cen 10.000 zł; Jan Zagrodzki za nieujawnianie cen 1.000 zł; Jadwiga Smetkowska za nieujawnianie cen 5.000 zł; Cwirko Godycki za pobieranie wygórowanych cen 20.000 zł; Jan Wiśniewski za nieujawnianie cen 5.000 zł; Kazimierz Lewan-

dowski za nieujawnianie cen 3.000 zł; Bronisław Sokółowski za nieujawnianie cen i brak rachunków 5.000 zł; Władysława Wiśniewska za nieujawnianie cen 1.000 zł; Waclaw Jabłoński za pobieranie wygórowanych cen i nieujawnianie cen 5.000 zł.

Jerzy Kullas za nieujawnianie cen 5.000 zł; Mieczysław Ziolkowski za nieujawnianie cen 2.000 zł; Józef Petera za nieujawnianie cen 5.000 zł; Ludwik Górski za nieujawnianie cen 5.000 zł; Władysław Konieczka za pobieranie wygórowanych cen 2.000 zł; Ignacy Budka za pobieranie wygórowanych cen, nieujawnianie cen 5.000 zł; Kazimiera Guchowska za nieujawnianie cen 5.000 zł; Czesława Błażewska za nieujawnianie cen 6.000 zł; Jan Libera za nieujawnianie cen 5.000 zł; Zdzisław Górny za nieujawnianie cen 10.000 zł; Konrad Kowalski za ukrywanie towaru, sprzedaż ze psutego, gnijącego mięsa 50.000 zł.

Walenty Józwiak za nieujawnianie cen 5.000 zł; Władysław Szczytkowski za odmowę sprzedaży słoniny 40.000 zł; Władysław Szczytkowski za pobieranie wygórowanych cen 40.000 zł; Pelagia Szyszewska za nieujawnianie cen 5.000 zł; Zofia Zaleska za pobieranie wygórowanych cen i nieujawnianie cen oraz ukrywanie towaru 5.000 zł; Waleria Ritter za ukrywanie towaru 5.000 zł; Bronisław Redlewski za pobieranie wygórowanych cen 10.000 zł; Tadeusz Nawicki za pobieranie wygórowanych cen, machinacje i ukrywanie towaru 100.000 zł; Józef Piekarski za nieujawnianie cen 20.000 zł; Cecylia Páwłak za nieujawnianie cen 2.000 zł; Zofia Koczyńska za nieujawnianie cen 5.000 zł; Marian Kowalski za nieujawnianie cen 5.000 zł; Kazimierz Klosowski za nieujawnianie cen 10.000 zł; Franciszek Kubiak za nieujawnianie cen 10.000 zł; Ludwik Zukowski za nieujawnianie cen 5.000 zł; Lucja Platówna za nieujawnianie cen i brak rachunków 20.000 zł; Benon Chwałkowski za nieujawnianie cen 20.000 zł; Władysława Stollowa za nieujawnianie cen 5.000 zł; Leokadia Komsta za nieujawnianie cen 10.000 zł; Stefania Kubiak za pobieranie wygórowanych cen 5.000 zł; Jacenty Pałński za pobieranie wygórowanych cen, nieujawnianie cen 20.000 zł; Zenon Pałczyński za pobieranie wygórowanych cen i nieujawnianie cen 10.000 zł; Marta Kaszuba za pobieranie wygórowanych cen 15.000 zł; Waclaw Kossakowski za pobieranie wygórowanych cen 20.000 zł; Feliks Nacholecki za pobieranie wygórowanych cen 20.000 zł; Franciszek Zakowicz za pobieranie wygórowanych cen 150.000 zł.

na 12 lat więzienia, oraz na 5 lat pozbawienia praw, Kazimierz Bartczak na 11 lat więzienia, i 5 lat pozb. praw, Feliks Zyktor na 10 lat więzienia i 4 lata pozbawienia praw, Antoni Rudy na 10 lat więzienia i 4 lata pozb. praw, Teodor Salewski na 10 lat więzienia i 4 lata pozb. praw, Stefan Kunikowski, na 10 lat i 3 lata pozb. praw, Stefan Markiewicz na 6 lat i 3 lata pozb. praw, oraz Czesław Ratajczyk na 5 lat więzienia i na 2 lata pozb. praw.

Wszystkim oskarżonym Sąd zaliczył areszt tymczasowy. (D)

Długoletnie więzienie dla członków grupy Sokół

Surowy wyrok Rej. Sądu Wojsk. w Bydgoszczy

Wczoraj Rej. Sąd Wojskowy w Bydgoszczy ogłosił wyrok w sprawie członków nielegalnej organizacji, której przywódcą był 51-letni Franciszek Sokół (ps. Dziadek). Do grupy swej Sokół zwerbował siedmiu młodych ludzi. Celem ich było gromadzenie broni oraz rozpowszechnianie kłamliwych wiadomości, mogących szkodzić Państwu.

Obszernie o działalności tej grupy pisaliśmy w ostatnim numerze.

Sąd Wojskowy wydał wczoraj wyrok, mocą którego Franciszek Sokół został skazany

na 12 lat więzienia, oraz na 5 lat pozbawienia praw, Kazimierz Bartczak na 11 lat więzienia, i 5 lat pozb. praw, Feliks Zyktor na 10 lat więzienia i 4 lata pozbawienia praw, Antoni Rudy na 10 lat więzienia i 4 lata pozb. praw, Teodor Salewski na 10 lat więzienia i 4 lata pozb. praw, Stefan Kunikowski, na 10 lat i 3 lata pozb. praw, Stefan Markiewicz na 6 lat i 3 lata pozb. praw, oraz Czesław Ratajczyk na 5 lat więzienia i na 2 lata pozb. praw.

Wszystkim oskarżonym Sąd zaliczył areszt tymczasowy. (D)

Surowe kary na szkodników gospodarczych

Sprawcy kradzieży garbnika z magazynów Lloyd Bydgoskiego

skazani na pobyt w obozie pracy

Historia dobranej paczki pracowników Lloyd Bydgoskiego mogłaby posłużyć za kanwę do powieści sensacyjnej, gdyby nie była historią pospolitej kradzieży. Lecz że działania sprawców kradzieży uznano za wybitne szkodnictwo gospodarcze, sprawą zajęła się Delegatura Komisji Specjalnej i sprawa przybrała smutny epilog.

„Bohaterami“ tej niecodziennej afery byli pracownicy Lloyd Bydgoskiego: Władysław Mak, Leon Tuszyński, Alfons Frankowski, Andrzej Pluta, Stefan Krogulski i Władysław Gajewski, a tło jej jest następujące: — W swoim czasie przywieziono barkami do magazynów „Lloydu“ w Bydgoszczy większą ilość garbnika zagranicznego, stanowiącego własność Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego w Łodzi. Cenny ten surowiec postanowili zdobyć dla siebie dobrani złodziejaszkowie. W tym celu Mak, Frankowski i Gajewski przeprowadzili się przez Brdę Łódźską, zatrzymując się w umówionym miejscu koło magazynów. Tu oczekiwali ich już Pluta, Tuszyński nie zjawili się wobec czego postanowiono dłużej nie czekać. Gajewski pozostał w Łodzi, a pozostali przystąpili do „pracy“. Przy pomocy łomu Pluta otworzył bez trudu drzwi. Okazał się „mistrzem“ swego rodzaju, nie uszkodził bowiem plomb. Dla odwrócenia uwagi stróżów nocnych wysłano do nich Frankowskiego. Frankowski miał przygotowaną już wodę i za-

grychę“ na poczęstunek i rozmowa starał się uspić ich czujność do ukończenia „pracy“ swych towarzyszy. Lecz jeden ze stróżów, ob. Bronisław Butryn, zaintrygowany tak piętą wizytą Frankowskiego, wymknąwszy się z dyżurki udał się do magazynów. Ujrawszy uchylone drzwi od magazynu, usiłował zainknać je. W ten sposób starał się przytrzymać złodziei na miejscu kradzieży. Mak i Pluta podważyli jednak ponownie drzwi i usiłowali zbiec. Wywiązała się bójka pomiędzy Plutą a stróżem. Obu złodziejom udało się jednak zbiec. Część towaru zdołali wynieść ze sobą.

Na podstawie przeprowadzonych badań, Delegatura Komisji Specjalnej w Bydgoszczy ustaliła, że działalność sprawców kradzieży znać należy za wybitne szkodnictwo gospodarcze, z uwagi na to, że tak potrzebny do produkcji skór garbnik jest sprowadzany z zagranicy. Kradzieży dokonano z premedytacją, gdyż zdawali oni sobie sprawę, że artykuł ten ma duży popyt na wolnym rynku.

„Bohaterski“ wyczyn miał smutny epilog. „Urlop“ po tak „uczciwej pracy“ spędzą złodzieje w Miłocinie. Jest to „urlop“ długotrwały bowiem w obozie pracy posiedzi: Pluta Andrzej 18 miesięcy, Władysław Mak, Alfons Frankowski, Władysław Gajewski i Leon Tuszyński po 12 miesięcy, a Stefan Krogulski za pośrednictwo w sprzedaży garbnika 6 miesięcy.

DZIEŃ TORUNIA

★ Rozdział śledzi na karty MK. Zarząd Spółdzielni Kolarzy podaje do wiadomości, że w terminie od 13 do 20 bm. na karty prac. MK za miesiąc lipiec 1947 r. na kupon nr. 40 odebrać można 1 kg śledzi.

★ Wydział Apropowizacji w Toruniu podaje do wiadomości, że z dniem 18 bm. zostanie przeniesiony punkt rozdzielczy kart wymiennych, żywnościowych i odzieżowych z ulicy Żwirki i Wigury barak 1 do gmachu Zarządu Miejskiego pokój nr 167. W związku z tym punkt przy ulicy Żwirki i Wigury w dniu 16 bm. nie będzie czynny.

★ Przedłużenie terminu sprzedaży artykułów bawełnianych na karty. Wydział Apropowizacji w Toruniu podaje do wiadomości, że w dniach od 14 do 19 bm. nastąpi ostateczny przydział artykułów bawełnianych na IV kw. 1946 r. na karty odzieżowe (koloru zielonego), które w dniach od 23 do 25 lipca br. przedkładać były do wglądu w Wydziale Apropowizacji i zaopatrzone odpowiednią klauzulą. Towar wydawać będzie Dom Towarowy TSS przy ul. Chelmińskiej 22, który ze sprzedaży rozliczy się w Wydziale Apropowizacji, pokój 154, do dnia 21 bm. Nadmieniamy, że jest to ostateczny termin rozdziału i kto w wyżej wymienionym czasie artykułów nie pobierze, traci prawo do ich nabycia.

★ Patrol Milicji Obywatelskiej w Toruniu zatrzymał w bramie jednego z domów pijańskiego osobnika z bagażem podejrzanego pochodzenia. Po wylegitymowaniu na najbliższym posterunku MO okazało się, że był to niej. Alfred Westerlich, mieszkaniec Torunia. Zawartość bagażu stanowiły cenne futra i aparat radiowy. W toku dochodzeń stwierdzono, że rzeczy te zostały skradzione z mieszkanki Wandy Jabtonowskiej z ul. Grudziądzkiej. Westerlich tłumaczył się, że kupił je będąc w stanie nietrzeźwym u nieznanego mu handlarza za 1.800 zł. W toku dalszych dochodzeń ustalono, że Westerlich osobiście dokonał kradzieży. Złodzieja osadzono w areszcie śledczym. (S)

★ PCK oddział w Bydgoszczy organizuje drugi półroczny kurs dla kandydatek na siostry Pogotowia Sanitarnego w służbie zdrowia PCK i województwa. Kurs rozpocznie się 15. 9. br. Zgłoszenia kierować: PCK oddział w Bydgoszczy, ul. 3 Maja nr. 24, w terminie do 25 bm. — Blizsze szczegóły co do warunków można przejrzeć w PCK oddział w Toruniu, ul. Łazienna 24, codziennie od 8—18.

★ Wydział Wojskowy Zarządu Miejskiego w Toruniu zawiadamia, że do dnia 20 bm. wypłaca zasiłki wojskowe za miesiąc czerwiec br. Przy podejmowaniu wypłaty należy przedstawić orzeczenie przyznanego zasiłku. Zdemobilizowani winni okazać kartę rejestracyjną Urzędu Zatrudnienia i książeczkę wojskową. Osoby należące dawniej do jakiegokolwiek z grup niemieckich list narodowych, muszą dostarczyć odpis zaświadczenia rehabilitacyjnego.

DYŻUR APTEK

„Kopernika“ — Rynek Staromiejski.

„Sw. Anny“ — Mickiewicza 8

Kto ich zna?

Komenda Miasta MO w Toruniu prosi wszystkie osoby, które by znaly działalność niżej podanych Niemców, o zgłoszenie się w Komendzie Miasta MO, ul. Bydgoska 52 i ptr. pokój nr. 15, celem udzielenia potrzebnych informacji.

1. Ewald Behnke, b. komendant SS w Toruniu.
2. Antoni Grenda, zamieszkiwał w czasie okupacji przy ul. Prostej nr. 16, m. 6.
3. Horst Janacek, b. kierownik polityczny NSDAP (bioklefter) i powiernik cukierni „Roma“.
4. Kurt Pullert, powiernik restauracji przy ul. Szczytniej.
5. Paul Walter, kier. polityczny NSDAP i powiernik sklepu Kotlińskiego przy ul. Szerokiej.
6. Heintz Baecker, b. oficer Watien SS w Toruniu.
6. Karl Grunert, członek gestapo w Toruniu.

Konferencja aktywu PPR i PPS w Grudziądzu

W dniu 12 bm. w sali OM TUR w Grudziądzu odbyła się wspólna konferencja aktywu miejskiego PPR i PPS.

Prelegenci w osobach starosty Degórskiego, sekretarza miejskiego PPR Łotockiego, i prezydenta miasta Zygmunowicza, jak i biorący udział w dyskusji aktywiści partii zgodnie podkreślili, że kreacja roboty reakcji, maskująca się czasami w szeregu partijnych i stała raiąca się wbić klin niezgody między obydwie partie robotnicze spotkała się zawsze ze zdecydowaną odprawą. Tradycja walczących o wolność towarzyszy partyjnych, trud robotniczy realizującego odbudowę Polski i ugruntowującego zdobycze naszej demokracji, a zręcznego w szeregach PPR i PPS to podstawy,

na których obydwie partie oparły swój program i o które rozbijają się zarówno ofensywa dolarowa zagranicy, godząca w naszą niezależność gospodarczą i polityczną, jak i zakusy rodzimego wstecznictwa.

Wezwania centralnych organów partyjnych znalazły należyte zrozumienie w najwzajemniejszych ogniwach partyjnych. Proste i szczerze wypowiedzi poszczególnych aktywistów obu partii wykazały obustronną chęć pogłębienia wzajemnej współpracy.

W wyniku zebrania uchwalono jednomyślnie rezolucję w której aktywi obu partii zobowiązali się do pełnego zrealizowania uchwały Rady Naczelnej PPS co do współpracy jednolito-frontowej. (Os)

KRONIKA WŁOCŁAWSKA

CZWARTEK
14
sierpnia

Kalend. Rzym. - Kat. — Euzebiusza.
Kalendaryk słowiański — Dobrowoja.
Wschód słońca — 4.26; zachód — 19.01.
Lekarz dyżurny: dr. Sernicki Romuald,
Szpital Sw. Antoniego.
Apteka dyżurna do dnia 5 bm. wyłącznie
przy St. Rynku.
Milicja Obywatelska — tel. 10-59 i 11-62.
Straż Pożarna — tel. 12-34.
Karetka Pogotowia PCK — tel. 15-41,
Przedmiejska 1.

NAGŁY ZGON PREZESA STOWARZYSZENIA KUPCÓW

We wtorek, dnia 12 bm. przybył z Lubrańca do Włocławka prezes Stowarzyszenia Kupców w Lubrańcu Władysław Ozminkowski. Wsiadając z autobusu PKS poczuł się on nagle źle i osłabł. Znajdując się w pobliżu znajoma zaopiekowała się nim, chcąc przewieźć go do szpitala. Po drodze ob. Ozminkowski dostał silnych bólów, wobec czego przeniesiono go do Ośrodka Zdrowia, gdzie lekarz zrobił mu zastrzyk, po czym chorego skierowano do Szpitala Sw. Antoniego. W drodze do szpitala ob. Ozminkowski zmarł. Zwłoki przewieziono do prosektorium celem ustalenia przyczyny zgonu.

Ob. Władysław Ozminkowski urodził się na Kujawach w roku 1892 i przez swoje życie pracował dla Kujaw. Cieszył się poważaniem i uznaniem otoczenia. Ostatnio został wybrany na stanowisko prezesa Stowarzyszenia Kupców w Lubrańcu. (dw)

PRZYPOMINAMY PŁATNIKOM PODATKU GRUNTOWEGO

Przypominamy, że w dniu 1. 9. br. upływa termin płatności dla zaległości podatku gruntowego z lat 1945-46, a w dniu 15. 9. termin płatności dla zaliczek na podatek gruntowy za 1947 r. Jeżeli poszczególne płatnicy nie wywiążą się ze swych zobowiązań podatkowych w tych terminach, to oprócz sankcji karnych i egzekucji narażą się jeszcze na podwyższenie im 100 proc. drugiej raty podatku, którą będą musieli wpłacić w ziemniakach. Pełnomocnicy powiatowi zostali upoważnieni do energicznego działania w tej mierze. (Jur)

PRAWA PRACOWNIKÓW KONTRAKTOWYCH

Ministerstwo Skarbu ostatnio wyjaśniło, że pracownicy kontraktowi, zajmujący stanowisko urzędnika lub niższego funkcjonariusza winni być traktowani na równi z funkcjonariuszami państwowymi mianowanymi na stałe, za równo co do opłat, jak i co do korzystania z wszelkich świadczeń z wyjątkiem emerytalnych. Nie ma więc żadnych przeszkód w razie śmierci kontraktowego pracownika przyznania osobie, która poniesie koszty pogrzebu, zwrotu tych kosztów w wysokości ustawowo przewidzianej, niezależnie od zapomogi pośmiertnej wypłacanej z tytułu ubezpieczenia społecznego.

Wyjaśnienie Ministerstwa wpłynęło dodatnio na postępowanie w stosunku do pracowników kontraktowych, którzy do tego czasu uważali się za pokrzywdzonych, ze względu na odmienne traktowanie ich co do praw i przywilejów. (Jur)

ODBUDOWA BUDYNKU URZĘDU GMINNEGO

W gminie Pyszków pow. włocławskiego powstał komitet odbudowy budynku urzędu gminnego na czele z ob. Witoldem Uszpułowiczem. Komitet przystąpił do pracy w końcu maja br. i obecnie może już poszczycić się zakończeniem wszystkich prac. Urząd gminy posiadający dawniej dwa pokoje z poczekalnią ma obecnie 6 ubikacji i poczekalnię. (Jur)

KTO TO NAPRAWI?

Na ulicy POW pod nr 19 oberwała się rynna, na skutek nagromadzonej w niej ziemi. Z rynny obrywa się ziemia, a nadto z uszkodzonego brzoju dachu spadają dachówki, na głowę przechodniów. Na trotuarze leży ziemia i potłuczone kawałki dachówek i nie ma nikogo, kto by brud z chodnika usunął, a przede wszystkim zabezpieczył przejście. Obok domu biegają dzieci o wypadek więc nie trudno. Należałoby by rynnę jak najszybciej naprawić. (Jur)

Nowe władze Zw. Zaw. Prac. Państw.

Ostatnio odbyło się walne zebranie Zawodowego Związku Pracowników Państwowych, w którym wzięli udział przedstawiciele OKZZ ob. Sędziński oraz Instruktor Zarządu Okręgowego ZZPP ob. Mikołajczyk. Zebranie zajął wicestarosta Czechański, dotychczasowy prezes Zarządu ZZPP.

Po wysłuchaniu sprawozdań ustępującego zarządu poruszono w dyskusji wiele spraw organizacyjnych oraz omówiono szereg dokonanych przez zarząd interwencji i osiągnięć uzyskanych dla członków związku jak np. sprawa przydziału węgla i materiałów tekstylnych sprawa czasów pracowniczych, otrzymania zniżek kinowych, sprawy mieszkaniowe itp.

Po udzieleniu ustępującemu zarządowi abso-

lutorium dokonano wyboru nowego zarządu, skład którego ustalono następująco: prezes — ob. Czechański, wiceprezes — ob. Chojnacki, K., sekretarz — ob. Borkowski T., zastępca — ob. Grudzińska M., skarbnik — ob. Zabłocki Franciszek oraz członkowie zarządu ob. ob. Ostrowski A. i Rojszyk J.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został tow. Mogiński Kazimierz a sądu koleżeńskiego — ob. Michałowski Feliks.

Po wyborach zarządu szeroko omawiano sprawę przystąpienia członków do Tekstylnego Spółdzielni Związku, przy czym postawiono w tej mierze wzmocnić propagowanie czynnego należenia do spółdzielni. (Jur)

Szofer-szabrownik stanie przed Sądem doraźnym

W bieżącym miesiącu przed Sądem Okręgowym we Włocławku będzie się toczyła sprawa Jerzego Zawadzkiego, szofera Urzędu Pocztowego w Lipnie, oskarżonego o to, że w czasie od 15 marca do 18 czerwca 1947 roku w Lipnie, jako pracownik Obwodowego Urzędu Pocztowo-Telekomunikacyjnego w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej, działając na szkodę tego Urzędu Pocztowego, przekroczył swe uprawnienia szofera samochodu pocztowego przez to, że sprzedał około 160 litrów benzyny i cztery żarówki samochodowe

osobom postronnym, zamiast opon, należąca do samochodu pocztowego na opony mniej wartościowe, uzyskując za to zamianę 1500 złotych. Poza tym akt oskarżenia zarzuca mu, że oddał w zastaw drugą oponę samochodową w zamian za przyrzeczenie mu kwoty 1500 złotych, a ponadto przywłaszczył sobie dwie detki, litr oliwy, mały lewarek, komplet 19 kluczy i maszynkę do wulkanizacji.

Sprawa ta podlega rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy we Włocławku w trybie doraźnym. (dw)

To musi zaciekać graczy w „bridgea”

W Ciechocinku w willi „Mazowsze” została rozegrana partia bridgea, w której zdarzył się rzadki w dziejach wypadek otrzymania przez jednego z graczy 13 kart w jednym kolorze. Wypadek ten postanowiono zaprojektować. Oto treść protokołu:

„Spisany w dniu 16 lipca 1947 r. w Ciechocinku, willa „Mazowsze” przy ul. Targowej 4, w sprawie partii bridgea, rozegranej przez ob. ob. Strzeszyńskiego, Kołodziejskiego, Wrzesińskiego i Holyego w obecności świadków: Lekkiego W., Wencła Ig. i Wilczyńskiego Fr.

DODATEK RODZINNY NA SIEROTY

Ostatnio Podkomitet Plac przy Centralnym Urzędzie Planowania powziął uchwałę, bardzo ważną dla pracowników państwowych. Uchwała ta mówi: „Pełne sieroty wojenne po zostaniu na wyłącznym utrzymaniu pracownika, ciężar nie są przezeń formalnie adoptowane, winny być przy wypłacie dodatków rodzinnych traktowane na równi z własnymi dziećmi pracownika.

Fakt sieroctwa i pozostawania na wyłącznym utrzymaniu pracownika ubiegającego się o dodatek rodzinny musi być stwierdzony odpowiednim zaświadczeniem Opieki Społecznej”.

ZA UKRYWANIE PROSZKU DO PRANIA POSZEDŁ DO OBOZU PRACY

Kupiec Jan Kucharski prowadził sklep spożywczy w Piotrkowie-Kujawskim. W czasie powszechnego braku proszku do prania chciał wykorzystać sytuację i licząc na wielkie zyski, skupował gdzie się tylko dało poszukiwany proszek i ukrywał go. Nadzieje Kuchar-

skiego spełniły jednak na niczym. Komisja Specjalna podczas kontroli sklepu znalazła przechowywany proszek w ilości 525 kg. Za takie szkodziwo gospodarze Kucharski został skazany na dłuższy pobyt w obozie pracy. Proszek w ilości tysiąca dwudziestu paczek został przekazany na rzecz Skarbu Państwa. (Jur)

Bardzo rzadki w dziejach bridgea fakt otrzymania na „jednej ręce” 13 kart w jednym kolorze, oraz prawdziwy przebieg gry, potwierdzają obecni swymi podpisami.

Następują podpisy.

Obecnie Ciechocinek żyje pod wrażeniem tej niebywałej sensacji bridgeowej. (Jur)

TRAGICZNE ZAKOŃCZENIE ZABAWY
W Lipnie odbywała się zabawa, zorganizowana przez miejscowy oddział Polskiego Czerwonego Krzyża.

Pogodny nastrój przerwany został o godzinie 21-szej, kiedy na salę weszło kilku nowych gości, którzy poczuli się awanturować. Wkrótce potem doszło do ogólnej bijatyki, podczas której niejaki Czesław Dąbrowski uderzył kamieniem w głowę jednego z uczestników zabawy Rynkowskiego.

Cios był tak silny, iż Rynkowski doznał prężenia czaszki i wkrótce potem zmarł. Sprawca zabójstwa Dąbrowski został aresztowany i osadzony w więzieniu. Wkrótce stanie on przed Sądem Okręgowym we Włocławku. (dw)

Ślub przez telegraf

Niejaki Mabs z Nebraski zareczył się w czasie wojny we Francji z panną Hahn. Władze amerykańskie robiły jednak jego wybranie trudności z wyjazdem do Stanów Zjednoczonych. Wobec tego Mabs postanowił ożenić się z panną Hahn za pomocą depezy. Udał się więc do urzędnika stanu cywilnego i wyraził życzenie zawarcia ślubu z narzeczoną

przebywającą we Francji. Urzędnik wystawił wtedy pod wskazanym adresem depezę z zapytaniem czy chce zostać żoną Mabsa. Po otrzymaniu twierdzącej odpowiedzi telegraficznej, został spisany akt ślubny, który następnie wysłano do Francji, celem umożliwienia pani Mabs wyjazdu do Ameryki, do męża.

Pożycia małżeńskiego trzeba się uczyć

NA UNIWEKSYTECIE w Bostonie (USA) wprowadzony został dla kobiet od lat 18 do 25-ciu specjalny wydział, na którym studentki studują przez 3 lata problemy pożycia małżeńskiego.

Po trzech latach „nauki” studentki składają egzamin z 12 przedmiotów o praktycznym znaczeniu. Studentki zapoznają się ze sposobami prowadzenia gospodarstwa domowego, gotowania, uczą się prowadzenia rachunków gospodarczych, estetyki wnętrza mieszkania itd.

Program wykładania obejmuje także takie przedmioty, jak ekonomia polityczna, filozofia socjologia. Wykłady te cieszą się jednak minimalną frekwencją. W zamian za to bardzo

chętnie uczęszczają słuchaczki na wykłady psychologii nowożytnych mężczyzn i historii emancypacji kobiet w USA i innych krajach świata.

Słuchaczki, które po 3 latach studiów, pomyslnie zdają wszystkie 12 egzaminów, otrzymują dyplomy. Ku ich wielkiemu ubolewaniu jest to jednak dyplom doktora lub przynajmniej magistra wszech nauk małżeńskich. — Otrzymują one tylko tytuł „dyplomowanych narzeczonych”.

Ten szumny tytuł, w razie małżeństwa, zostaje wpisany do metryki ślubu przy pamiętnym nazwisku panny młodej.

Nieznana bajka chińska

Dawno już, bardzo dawno, bo w roku 1947, wśród bogatych równin kujawskich stało miasto tak stare, że nawet w jednym domu przy ulicy Łęskiej i w jednym przy ulicy Cyganka w rynnach drzewa oraz krzewy porosły.

W mieście tym istniały liczne związki i organizacje społeczne, najliczniejszy był jednak Z. Z. P., czyli Związek Zawodowy Plotkarzy, który miał najwięcej członków i członków czynnych. Najpoważniejszym co do liczby rywalem tej instytucji społecznej był drugi Z. Z. P., to jest Związek Zawodowy Płajaków, przeciwko któremu miano nawet wystąpić do sądu o bezprawne używanie tytułu, rezygnowano jednak wobec stwierdzenia faktu, że jakkolwiek do tego ostatniego należeli niemal wyłącznie mężczyźni, jednak przy kieliszku legły się również liczne, jak nie prawdziwe płotki. Zaniechano więc sporu i przystąpiono do rywalizacji w rozsiewaniu fałszywych pogłosek na tematy mniej lub więcej szkodliwe.

Ruch tam był bardzo mały, bo nikt prawie nie przyjeżdżał, a mało kto wyjeżdżał ze względu na fatalny rozkład kolejowy i oraz niewielką liczbę pojazdów mechanicznych.

W mieście tym zdarzył się pewnego dnia wypadek, który wzbudził powszechne zainteresowanie. Oto jeden z mieszkańców, znany i szanowany powszechnie obywatel N. zaczął chodzić po ulicy 3-go Maja środkiem jezdni. Zapytany przez jednego ze znajomych, dlaczego to czyni odpowiedział krótko:

— Unikam wody...

Wiadomość niecieszyła niezmiernie pijących alkohol, którzy znali dotychczas obywatela N. jako zdecydowanego przeciwnika alkoholu. Postanowili więc urządzić przyjęcie, na które zaproszono obywatela N. — On jednak kategorycznie odmówił stwierdzając, że wódki nie pił, nie pije i pić nie będzie. Odpowiedź ta wywołała takie zdumienie, że pozostali uczestnicy przyjęcia postanowili po zakończeniu jego, udać się do następnego lokalu.

Z kolei sprawą tą zajęła się plotkarsze wyśnuwając wniosek, że widocznie obywatel N. wściekł się, skoro unika wody. Fakty jednak zaprzeczyły temu mniemaniu, bo przez cały czas N. nie pogryzł nikogo, ani nie miał na ustach pijany. Niektórzy z plotkujących rozchorowali się na bezsenność.

Powzięto wreszcie decyzję wysłania specjalnej delegacji. Delegacja zjawiając się w mieszkaniu obywatela N. postawiła mu zasadnicze pytanie:

— Chcielibyśmy się dowiedzieć, jakiej wody obywatel unika?

On zaś uśmiechnął się uprzejmie i odpowiedział:

— Tej, której pewni mieszkańcy naszego miasta używają o każdej porze dnia i nocy. By podlać kwiatki na balkonach domów przy ulicy 3-go Maja i dlatego chodzę środkiem jezdni. (dw)

WE CZWARTEK OSĄ I „ZRYW” GRAJA O MISTRZOSTWO KLASY B

We czwartek 14 bm. na Stadionie Miejskim zostanie rozegrany mecz piłkarski pomiędzy drużynami Oficerskiej Szkoły Artylerii z Torunia a „Zrywem” przy fabryce „Bohima” we Włocławku. Mecz ten rozpocznie się o godzinie 17. Należy on do rozgrywek o mistrzostwo klasy B w II grupie Okręgu Pomorskiego. (dw)

ZKK PRZEGRYWA Z „GOPLANIA”

W ubiegłą niedzielę we Włocławku rozegrano mecz piłki nożnej o mistrzostwo klasy B w II grupie Okręgu Pomorskiego pomiędzy „Goplania” z Kruszewicy a włocławskim Związkiem Zawodowym Kolejarzy. Po żywej rozgrywce mecz wygrała „Goplania” w stosunku 5:1. (dw)

ZABITY PODCZAS PIJACKIEJ LIBACJI

We wsi Ludwikowie, w powiecie nieszwskim w mieszkaniu Józefa Gozdawy zgromadziło się kilku mieszkańców wsi, którzy urządzili sobie składkowe przyjęcie.

W czasie picia doszło do wymiany zdań, w czasie której wynikała bójka pomiędzy Władysławem Nowakiem a Franciszkiem Wasiakiem. W pewnej chwili Nowak uderzył Wasiaka trzykrotnie kamieniem w głowę, powodując pęknięcie czaszki oraz wylew krwi do mózgu, co w konsekwencji spowodowało śmierć Franciszka Wasiaka.

W bieżącym miesiącu Władysław Nowak stanie przed Sądem Okręgowym w Toruniu. Wydziałem Zamiejscowym we Włocławku, który sprawę tę rozpatrzy w trybie doraźnym, jako czyn przewidziany artykułem 226 kodeksu karnego. (dw)

Admin.: Włocławek, ul. Brzeska 4, Telefon 11-26

Za dnia ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

W wesantów przyjmują Administracja codziennie od godz. 8 rano do 12-iej, w niedziele i święta od godz. 8-iej do 10-iej.

Adres Redakcji: Bulwary 24, tel. 17-77.

(godziny przyjęć: 11-13)

Wydawca: „Trybuna Pomorska”

Ogłoszenia cenowe: do wielkości 100 mm za 1 mm 37,50 zł., od 101 do 200 mm za 1 mm 45,— zł., powyżej 200 mm za 1 mm 60,— zł. Reklamy do wielkości 50 mm za 1 mm 30,— zł., od 51 do 100 mm za 1 mm 37,50 zł., od 101 do 150 mm za 1 mm 50,— zł., powyżej 150 mm za 1 mm 90,— zł. Rozkład drukowania — Kolor: 20,— zł., osobiste poszukiwanie, rodzinny zryw 15,— zł., poszukiwanie, 10,— zł. Tytuł drukiem 100 proc. drożej — Minimalna ilość 10 słów — Maksymalna ilość 40 słów. Ogłoszenia drukowane w niedzielę i święta 30 proc. drożej. Miejsce zał. zażądane w kwocie 100 proc. drożej — Układ tabeli, 100 proc. drożej.

Ile jest gwiazd na niebie?

Badamy odwieczne tajemnice wszechświata

O gwiazdach i... księżycu mówią i piszą nie tylko poeci i zakochani.

W żmudnej i wytrwałej pracy nad zbadaniem tajemnic naszego firmamentu udział biorą zastępy uczonych wszystkich państw. A praca ich wymaga długotrwałych i precyzyjnych badań. Do pomocy uczonym stoją dziś pierwszorzędnie wyposażone obserwatoria astronomiczne. Dlatego też coraz dokładniej poznajemy tajemnice wszechświata.

Cóż widzimy w gwiazdzistą noc? Gdybyśmy mogli, gdyby ktoś chciał zadać sobie ten trud mógłby (na obu półkulach) doliczyć się 6.000 gwiazd. Ale za to oko uzbrojone w największy teleskop świata (znajdujący się w obserwatorium na górze Wilsona) dostrzeże już... tysiące miliardów gwiazd.

W ogóle jeśli już mowa o wszechświecie, to można operować jedynie cyframi... astronomicznymi. Podam dla przykładu dwie cyfry. Przez największe teleskopy dostrzec możemy gwiazdy oddalone od Ziemi o... 150 milionów lat świetlnych. Dla orientacji chciałbym podać, że rok świetlny równa się mniej więcej 16 miliardom kilometrów. A nawet najbliższa gwiazda (Proxima Centauri) oddalona jest od Ziemi o 45 miliardów kilometrów. Przyznać musimy, że wobec tych cyfr stajemy bezradni!

Jak wygląda w ogóle wszechświat? Istniały do niedawna dwie hipotezy. Pierwsza mówiła, że wszechświat jest nieskończony, a więc

gwiazdy są rozmieszczone w przestrzeni — druga, że gwiazdy znajdują się jak gdyby we wnętrzu olbrzymiej zamkniętej kuli. Cóż miałyby być poza tą kulą? — niekończąca się próżnia...

W ostatnim czasie, wysunęto jeszcze dwie nowe hipotezy. Pierwsza oparta na teorii względności Einsteina, która uznawania wszechświat jako powierzchnię kuli, oraz druga, księżdzka Lemaitre'a, mówiąca o ewolucji wszechświata.

Która z nich jest słuszna i prawdziwa? — Może zbadają to przyszłe pokolenia?

Uczepi tymczasem zajmują się badaniami nad budową i ewolucją gwiazd. W tej dziedzinie osiągnięto już znacznie więcej. Zdolno naprzykład obliczyć, że temperatura fotosfery słońca wynosi 5.500 st. C. a w ciągu tygodnia słońce promieniuje tyle energii, ile dostarczyłoby spalanie masy węgla, równej masie całego globu ziemskiego. Nie jest to bynajmniej najwyższa temperatura, bowiem gwiazdy wielkości B posiadają temperaturę 20.000 st. C. Są one jednak zbyt oddalone od naszej planety, by mogły na nią oddziaływać.

Zwycięzcy zainteresowanie wzbudza zagadnienie źródła promieniowania gwiazd. W jaki sposób powstaje energia promieniotwórcza gwiazd? Niestety wiedza sprzeczna na razie zadowolili się musi jedynie niepewnymi spekulacjami. Najbardziej uzasadnionym zdaje się być

wniosek, że wewnątrz gwiazd istnieć muszą potężne źródła energii, podtrzymujące ich promienowanie. Energia taka tworzy się bowiem przy rozpadzie pierwiastków o największych ciężarach atomowych. Istnieją przypuszczenia, że we wnętrzu gwiazd znajdują się pierwiastki nieznane dotąd na ziemi.

Według twierdzenia Eddingtona materia gwiazd w całości znajduje się w stanie gazu doskonałego, wewnątrz gwiazd są natomiast w stanie prawie cieplem. Kolosalną pomoc w badaniach nad budową gwiazd dają obecnie zdobyte fizyki współczesnej dotyczące atomów oraz własności rozmaitych rodzajów promieniowania.

Prace nad zgłębieniem tajemnic wszechświata rozwijają się coraz pomyślniej. Dopiero teraz zaczynają się odsłaniać tajemnice otaczających nas w świecie zjawisk.

Unicestwienie przestrzeni

W ostatnich dniach lipca na linii kolejowej Paryż — Deauville odbyły się próby najnowszego wagonu motorowego, który osiągnął szybkość przeszło 200 km na godzinę. Obecnie dokonywana jest przebudowa tego wozu, dzięki której inżynierowie francuscy spodziewają się zwiększyć jego maksymalną szybkość.

NA WESOŁO

Konkurs grzeczności

Owszem — w życiu jestem dość odważny. Nie boję się duchów, żony, głodu i chłodu. Tylko cała moja odwaga opuszcza mnie wtedy, kiedy muszę iść do urzędu, aby załatwić jakieś swoje sprawy.

Z miejsca dusza skacze mi na ramię, a ja czuję się, jak żebrak, szukający wsparcia. Może to i tak strasznie w rzeczywistości nie wygląda — jednak nic na to nie poradzę — zawsze mam takie głupie uczucie.

Odpowiedzialni za ten mój stan są bez wątpienia urzędnicy, zwłaszcza naczelnicy i woźni. Takim bowiem jednemu z drugim panu naczelnikowi wydaje się, że stworzony jest po to, aby hołdy książęce odbierać, woźni zaś prezentują taką „powagę urzędową”, nadrabiając głosem, tonem i stanowczością, że szary petent czuje się wobec nich marnym pyłkiem.

To też, kto chce coś załatwić, powinien o tym pamiętać, aby do woźnych odnosić się z największym uszanowaniem a jeśli chodzi o naczelników, no to nie ma o czym gadać — kładź się płackiem i leń.

Z innymi urzędnikami nie trzeba się zbytnio liczyć już chociażby dlatego, że gdyby nawet bardzo chcieli, to i tak nie są w stanie niczego załatwić. Jeśli znów weźmie się pod uwagę, że przeważnie do niczego nie mają chęci, a najmniej do mówienia — to wszelki trud jest tu zbyteczny.

Niektórzy z naczelników, którym dobro interesantów leży na sercu (są oczywiście i tacy), starają się różnymi sposobami przekonać swoich podwładnych o tym, że należy być uprzejmym w stosunku do klienta.

Nie wiele to jednak pomaga i dlatego chcę tym panom troszeczkę pomóc. Wzorem pewnych spółdzielni można zorganizować „konkurs grzecznej obsługi klienta”, poprzedzony krótkim kursem, na którym wykładaloby się kardynalne zasady dobrego tonu urzędowego. Chodzi tu o poproszenie o zajęcie miejsca, jako też o cierpliwe wysłuchanie klienta, nie czytając równocześnie gazety, nie prowadząc rozmowy telefonicznej i nie układając sobie planu przemówienia na oczekiwane imieniny.

Po opanowaniu tych dwu podstawowych zasad można zacząć inne praktyczne zajęcia, zaczynając każdą godzinę od formułek: „Nie klient dla mnie, ale ja dla klienta”.

Urządzone po takim kursie „konkurs grzeczności” da nam pewno dobre wyniki, co i mnie wyjdzie na korzyść, bo wchodząc do urzędów, nie będę nosił duszy na ramieniu — ale na swoim miejscu.

No i może wreszcie uda mi się coś w urzędzie załatwić.
Felek Zgrzyliwiy

Program radiowy

PIATEK, DNIA 15. 8. 47.

6.57 — Transmisja programu ogólnopolskiego; 8.20 — Program na dzień bieżący — Bdg.; 8.28 — Transmisja programu ogólnopolskiego; 11.00 — Mozaika muzyczna z płyt — Bdg.; 11.57 — Transmisja programu ogólnopolskiego; 13.40 — Audycja słuchowiskowa dla świetlic wiejskich pt. „Gody zielne” — napisała Janina Matysik — Bdg. f. ogólnopolska; 14.00 — Transmisja programu ogólnopolskiego; 15.20 — Słuchowisko dla dzieci starszych „Jak to z nim było” według M. Konopnickiej — zradiofonizowała Sabina Aleksandrowicz Bdg. f. ogólnopolska; 15.40 — Transmisja programu poetycki poświęcony lirce francuskiej — f. ogólnopolskiej; 16.02 — Lekkie utwory fortepianowe z płyt — Bdg.; 16.30 — Kwadrans maczył Leopold Staff — Bdg.; 16.45 — Transmisja programu ogólnopolskiego; 18.25 — Sześć pt. „Podatek i miłość” nap. Konstanty Olszewicz — Toruń f. ogólnopolska; 18.40 — Transmisja programu ogólnopolskiego; — 22.30 — Koncert żywcem — Bdg.; 23.55 — Hymn — zakończenie audycji — Bdg.

Ważniejsze wygrane

w 5-tym dniu ciągnięcia IV-tej Klasy 50 Jubileuszowej Loterii

Wygrane po 100.000 zł Nr Nr 55576 57626 74005.

Wygrane po 20.000 zł Nr Nr 2502 9433 9877 10418 11494 14098 15652 24100 26470 29256 32648 34724 36183 40234 40778 43827 43967 44932 45223 52404 57143 62488 68538.

Wygrane po 10.000 zł Nr Nr 95 121 486 856 1549 1873 1900 2503 2862 3379 3844 4512 5195 7017 8370 9503 11334 11750 11804 12192 12246 12282 12472 12524 13506 14412 16151 16739 17958 19351 19988 21531 22717 23112 24273 24800 25190 25533 28160 28687 30083 31306 31959 32272 32793 33186 33207 33691 34389 36610 37872 38430 39670 42104 42401 42613 43071 43973 46313 47880 49715 50723 51220 52807 52908 55190 56023 56527 56670 57895 58113 58234 59126 59299 62134 62797 63584 63743 67623 68716 68730 71580 72779 73359 74026.

KMSS (Bydgoszcz) — Gwiazda 3:3 (2:1)

Onegdaj na boisku im. Świtły w Bydgoszczy rozegrany został mecz piłkarski między juniorami Klubu Miłoczyńskiego Stowarzyszenia Sportowego (KMSS) i juniorami TS „Gwiazda”. Mecz zakończył się wynikiem remisowym 3:3. Do przerwy KMSS prowadził

2:1, a w drugiej połowie 3:2.

Bramki dla KMSS zdobyli: Lewandowski, Bogaczyk i Kapczyński. Warto nadmienić, że Lewandowski jest znanym hokeistą, a Bogaczyk i Kapczyński reprezentacyjnymi tenisistami-juniorami Miłoczyńskiego Klubu. (D)

LKS i Zjednoczenie wychodzą na ring

W dniu 24 bm. odbędzie się w Łodzi sensacyjne spotkanie bokserkie między mistrzem Polski Łódzkim Klubem Sportowym (LKS) i bydgoskim „Zjednoczeniem”. Dłuższy odpoczynek bokserów „Zjednoczenia”, jak i duże zmiany, jakie w tym klubie zaszły, nie pozwalają na wydawanie horoskopów. Raczej należałoby uważać, że bydgoszczanie wysoko ulegną mistrzowi Polski!

31 bm., a więc w tydzień później, LKS przybędzie do Bydgoszczy na rewanż. (D)

HKS — Brda

W piątek 15 bm. o godz. 16 odbędzie się w pływalni miejskiej w Bydgoszczy (przy nowej elektrowni) interesujące zawody w piłkę wodną między zespołem bydgoskich harcerzy HKS a wielokrotnym mistrzem Pomorza KKS „Brda”.

Tabela międzyokręgowych rozgrywek... rsi'ch o wejście do Ligi

GRUPA I

klub	gier	pkt.	stos.	bram.
1. Tarnovia	4	6	20:4	
2. Partyzant	5	6	14:11	

3. Jarosławski KS	4	4	6:14
4. Legia Krosno	5	2	8:19

GRUPA II

1. Ruch	5	10	23:7
2. Sarmacja	5	6	17:14
3. Piast	5	4	17:8
4. Victoria	5	0	9:27

GRUPA III

1. HCP	5	7	9:10
2. Lechia	4	6	17:8
3. WMKS Szczecin	5	3	8:14
4. Polonia Bydg.	4	2	6:8

GRUPA IV

1. Widzew	5	9	15:2
2. Częstochowski KS	5	7	9:11
3. Radomski KS	5	4	4:9
4. Sygnał	5	2	6:10

GRUPA V

1. Legia W-wa	5	10	43:1
2. WKS Siedlce	5	6	10:21
3. Sokół	5	2	10:22
4. Mazur	5	2	7:26

W tej tabeli również nastąpiło du'o zmian. W grupie I prowadzi „Tarnovia”. Jarosławski KS spadł na trzecie miejsce.

W grupie drugiej nastąpiły takie same zmiany. „Ruch” w dalszym ciągu prowadzi. „Sarmacja” z trzeciego przeszła na drugie miejsce. „Piast” zajął trzecie.

W grupie III mocno trzyma się pierwszego miejsca HCP. Drugie zajmuje „Lechia” (Gdy

KOMUNIKAT DLA ROLNIKÓW

Powiatowa Spółdzielnia Rolnicza Samopomocy Chłopskiej we Włocławku Rolnicza 10 podaje do wiadomości rolników powiatu włocławskiego, iż nadszedł węgiel za zboże. Posiadacze kwitów na węgiel mogą zgłaszać się po odbiór.

Posiadamy na składzie: cement i wapno w które to artykuły rolnicy mogą zaopatrzyć się w dowolnej ilości, blachę cynkową, nawozy pomocnicze jak: superfosfat, tomasynę, azotniak, siarczan amonu, sól potasową, na warunkach akcji związanej t. j. przy nawozach fosforowych obowiązuje dostawa 35 kg. żyta, jęczmienia, owsa, przy azotowych po 60 kg. zboża na każde 100 kg. nawozu.

Na składzie posiadamy duży wybór narzędzi rolniczych i maszyn, części wymiennych jak: lemiesz, odkładnie, sprężyny, redliczki, oraz naczyń kuchennych.

Wymienione artykuły rolnicy mogą nabyć po cenach maksymalnych ustalonych przez M. A. i Handlu.

Zarząd Powiatowej Spółdzielni Rolniczej Samopomocy Chłopskiej we Włocławku. (446)

KOMUNIKAT

Dyrekcja Państwowego Koedukacyjnego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych we Włocławku zawiadamia, że egzaminy wstępne dla nowych kandydatów odbędą się w dn. 2—5 września b. r. Podania przyjmować będzie Kancelaria Szkoły (ul. Bechiego 1) od 15—31 sierpnia 1947 r. (435)

Dyrekcja.

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Bydgoszczy Aleje 1 Maja 62 podaje do publicznej wiadomości, że sprzeda w drodze nieograniczonego przetargu ustnego następujące towary:

wyroby jubilerskie używane towary drogerijne silniki elektryczne używane.

Przetarg ustny odbędzie się dnia 18. VIII. 1947 r. o godz. 10-tej w świetlicy O. U. L. w Bydgoszczy Al. 1 Maja 62.

Wykaz towarów znajduje się na tablicy ogłoszeń w O. U. L.

Dnia 19. VIII. 47 r. o 10-tej odbędzie się przetarg ofertowy na następujące towary:

szkło apteczne naczynia i wyroby żelazne towary różne.

Wykaz towarów na tablicy O. U. L. w Bydgoszczy Al. 1 Maja 62.

Informacje i warunki przetargu w pokoju Nr. 7.

Oferty na przetarg ofertowy opłacone opłatą skarbowa z dołączonymi kwitami na wpłacone wadium należy składać w terminie do dnia 18 sierpnia godz. 14 w pokoju Nr. 40 za pokwitowaniem. (859)

UNIEWAŻNIAM legitymację Zw. Zawodowych, Mieczysław Gałęziwski, zam. Włocławek, Papieżka 98. (419)

UNIEWAŻNIAM zagubioną kartę rejestracyjną RKU — Bydgoszcz Barcikowski Konrad — Łabiszyn pow. Szubin. (860)

Zarząd Miejski w Jabłonowie-Pom.

podaje do wiadomości, że

Jarmark bydłocy

odbędzie się w dniu 19 sierpnia 1947 r.

(855)

Zarząd

OGŁOSZENIE

Wydział Powiatowy w Wąbrzeźnie zakupi dla Kolei Powiatowej w Wąbrzeźnie:

- Przetwornicę z prądu zmiennego na stały o napięciu 500 V 200 Amp.
- Prądnicę jak wyżej wraz z motorem prądu zmiennego do napędu prądnicy.
- Lampę prostowniczą rzęciową 440 V 180 Amp.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w/z Olkowski Jan

(855)

Wicestarosta

POKOJU UMEBLOWANEGO w śródmieściu poszukuję natychmiast. Może być z całkowitym utrzymaniem. — Zgłoszenia w Administracji Trybuny Pomorskiej, Aleje 1-go Maja 17.

UNIEWAŻNIAM akt nadania ziemi. Okuniewski Józef zam. Unisławice gm. Kłóbka, now. Włocławek. (421)